

Van: [redacted]@albrandswaard.nl>

Verzonden: 13-12-2023 13:50

[redacted]@planet.nl,
[redacted]@gmail.com

CC: [redacted]@albrandswaard.nl>,
[redacted]@albrandswaard.nl>

Onderwerp: Wmo verordening gemeente Albrandswaard

Beste leden van de Maatschappelijke Advies Raad,

Graag willen wij jullie allereerst bedanken voor het prettige en constructieve overleg van vanmorgen.

Zoals afgesproken ontvangen jullie hierbij de volgende documenten:

- de conceptverordening
- de toelichting op de verordening
- de lijst "*Wat is het en wat wordt het*"
- de PowerPointpresentatie van vanmorgen
- de reactie van het college op het advies van de MAV

Let op: alle genoemde documenten zijn nog conceptversies en zijn nog niet vastgesteld door het college en/of de raad. De wijzigingen zoals die nu zijn voorgesteld, zijn nog zichtbaar, waardoor in combinatie met de wat is wordt lijst direct duidelijk wordt welke aanpassingen zijn doorgevoerd.

In de verordening is ten opzichte van de versie waarover jullie eerder advies hebben gegeven het een en ander gewijzigd. De voornaamste wijzigingen zijn het schrappen van de artikelen 12 tot en met 26, en bij een aantal artikelen over het PGB is een *kan-bepaling* opgenomen.

Artikelen 12 tot en met 26 zijn uit de verordening gehaald omdat deze grotendeels al waren opgenomen in de beleidsregels. Dit voorkomt overlap en bevordert uniformiteit. Dat een aantal PGB--artikelen nu een *kan--bepaling* bevat, heeft ermee te maken dat het college de mogelijkheid moet hebben om te besluiten onderzoek naar het PGB te doen, in plaats van dat dit verplicht jaarlijks moet plaatsvinden.

In de presentatie staat tevens een planning opgenomen. Mocht de MAR nog iets willen toevoegen of advies willen geven, dan kan dat tot 5 januari.

Mocht er naar aanleiding hiervan nog behoefte zijn aan toelichting, dan hoor ik het graag.

Met vriendelijke groet,

Overleg Advies raad sociaal domein gemeente Albrandswaard.

15-12-2025

Agenda

- 1 – Voorstelronde
- 2 – Adviezen en opvolging
- 3 – Voorstel tot wijzigingen
- 4 – Planning Verordening
- 5 – Beleidsregels en andere regels
- 6 – Vragen

1 Voorstelronde

2. Adviezen en opvolging

- Overgenomen adviezen: o.a. termijn onderzoeksrapport, toevoeging “passende”, correcties in tekst, schrappen “kwetsbare”.
- Niet overgenomen adviezen: o.a. vaste termijn voor gesprek, vervanging mantelzorger, scootmobiel en term “primaat”.
- Vragen/opmerkingen: vaak beantwoord met verduidelijking of verwijzing naar wetgeving/beleidsregels.

3 – Voorstel tot nieuwe wijzigingen

- Huidige Artikelen 12 tot en met 26 uit de verordening
- Kan bepalingen PGB
- Ingangsdatum verordening
- Overgangsperiode

4 – Planning Verordening

- De planning voor de verordening is als volgt.
- Nu tot 19-12 jurist, Afstemming met wethouder Adviesraad, uitvoering,
- 31 december Aanleveren Pho Wethouder
- 5 januari Pho wethouder
- 9 januari Aanleveren voor college voor 12 uur
- 12 januari Stukken worden gelezen door beleidsregie
- 13 januari Inloopmoment collegekamer 14 tot 15 uur
- Xx januari Definitieve stukken aanleveren aan college
- 20 januari Behandeling in het college
- 9 februari beraad & advies welzijn
- 23 februari Raadsvergadering

5 – Beleidsregels en nadere regels

Onderdeel	Was (2025)	Wordt (2026)
Structuur & opbouw	11 hoofdstukken, juridisch en beleidsmatig taalgebruik	Compacte thematische indeling, toegankelijke taal (B1), nieuw hoofdstuk overgang Jeugdwet → Wmo/Participatiewet
Algemene voorzieningen	Beperkte opsomming, weinig voorbeelden	Uitgebreid met concrete lokale voorbeelden (buurtkamers, welzijnsactiviteiten, maaltijden)
Huishoudelijke ondersteuning	Normenkader niet expliciet opgenomen	Normenkader HHM expliciet vastgelegd als richtlijn
Spoed & termijnen	Juridisch beschreven, weinig praktisch	Spoedprocedure en opschorting beslistermijn praktisch uitgewerkt, duidelijke uitleg bij ontbrekende gegevens

Onderdeel	Was (2025)	Wordt (2026)
Onderzoek & evaluatie	Heronderzoek niet verplicht	Heronderzoek en evaluatie standaard onderdeel van maatwerkondersteuning
Voorliggende voorzieningen	Minder duidelijk, beperkte opsomming	Herzien en aangevuld (o.a. Participatiewet, jobcoach, uitzonderingen Wlz/Zvw)
Algemeen gebruikelijke voorzieningen	Drempelhulp tot 10 cm, geen airco	Drempelhulp tot 15 cm, toevoeging airco, verduidelijking renovatie woningen >30 jaar
Participatie & zelfredzaamheid	Juridisch afgebakend, weinig praktijkvoorbeelden	Meer nadruk op eigen kracht, sociaal netwerk, welzijn op recept, praktische voorbeelden
PGB-procedure	Minder expliciet, variatie in formats	Verplicht PGB-plan in standaardformat, duidelijke uitleg over tariefbepaling
Begripsbepalingen	Uitgebreid en juridisch	Korter en toegankelijker

Planning beleidsregels en andere regels

- 13 maart Aanleveren voor college voor 12 uur
- xx maart Stukken worden gelezen door beleidsregie
- xx maart Inloopmoment collegekamer 14 tot 15 uur
- xx maart Definitieve stukken aanleveren aan college
- 25 maart Behandeling in het college

Overige punten

Ombuigingen

- Wasservice
- Scootmobielpool

6 – Vragen

Verordening Maatschappelijke Ondersteuning gemeente Albrandswaard 2026

De raad van de gemeente Albrandswaard

gelezen het voorstel van burgemeester en wethouders van <.....> ,

gelet op artikel 108, tweede lid, Gemeentewet, Wet maatschappelijke ondersteuning 2015 en Uitvoeringsbesluit Wmo 2015;

besluit vast te stellen de Verordening Maatschappelijke Ondersteuning gemeente Albrandswaard 2026.

Hoofdstuk 1. Begripsbepalingen

Artikel 1. Begripsbepalingen

1. In deze verordening en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:
 - a. *Algemeen gebruikelijke voorziening*: een voorziening die:
 - o niet specifiek bedoeld is voor personen met een beperking;
 - o daadwerkelijk beschikbaar is;
 - o een passende bijdrage levert aan het realiseren van een situatie waarin de cliënt in staat is tot zelfredzaamheid of participatie en;
 - o financieel gedragen kan worden met een inkomen op minimumniveau op grond van algemeen aanvaarde maatschappelijke opvattingen.
 - b. *Algemene voorzieningen*: een laagdrempelige, voorliggend aanbod van diensten of activiteiten die zonder uitgebreide toegangstoets beschikbaar is voor inwoners. Dit is bedoeld om hen te ondersteunen in het zelfstandig functioneren en participeren in de samenleving. Algemene voorzieningen zijn niet op maat gemaakt voor een individuele situatie, maar voor een bredere groep inwoners toegankelijk, vaak zonder indicatie of beschikking. Denk aan een maaltijdvoorziening, boodschappendienst en vrijwilligershulp.
 - c. *Beleidsregels*: de op overheid.nl gepubliceerde Beleidsregels maatschappelijke ondersteuning gemeente Albrandswaard;
 - d. *Besluit*: een officiële beslissing volgens de Algemene Wet Bestuursrecht (Awb) waarin staat of een inwoner wel of geen recht heeft op een maatwerkvoorziening;
 - e. *(Eigen) Bijdrage*: een financiële bijdrage in de kosten als bedoeld in de artikelen 2.1.4 en 2.1.4a van de wet;
 - f. *Gebruiksduur*: zolang de voorziening in gebruik is en/of als er sprake is van service- en onderhoudskosten;
 - g. *Gesprek*: gesprek dat hoort bij het onderzoek zoals bedoeld in artikel 2.3.2, eerste lid, van de wet;
 - h. *Hoofdverblijf*: de woonruimte, bestemd en geschikt voor permanente bewoning, waar de cliënt het grootste deel van de tijd zijn vaste woon- en verblijfplaats heeft en feitelijk verblijft;
 - i. *Inwoner*: de cliënt die het hoofdverblijf heeft in de Gemeente Albrandswaard;
 - j. *Intramuraal*: Wonen in een verblijfsetting met 24-uurs zorg en hulp die altijd binnen 2 minuten beschikbaar is;
 - k. *Kostprijs*: de totale waarde van een voorziening in euro's inclusief BTW en extra kosten zoals onderhoud en bijzondere aanpassingen;
 - l. *Leefeenheid*: een groep mensen die samen een huishouden vormen;

- m. *Maatwerkvoorziening*: Een voorziening die door het college wordt gegeven in de vorm van zorg in natura of als persoonsgebonden budget (Pgb), om hulp te bieden bij een ondersteuningsvraag zoals genoemd in artikel 1.1.1 van de wet;
 - n. *Melding*: kenbaar maken van de hulpvraag aan het college zoals bedoeld in artikel 2.3.2 lid 1 Wmo 2015;
 - o. *Onderzoeksrapport*: Schriftelijke verslag van de uitkomsten van het onderzoek. Hierin staat welke problemen de cliënt heeft met zelfredzaamheid en participatie en hoe deze kunnen worden opgelost;
 - p. *Pgb*: persoonsgebonden budget als financieringsvorm voor een maatwerkvoorziening zoals bedoeld in artikel 1.1.1 van de wet;
 - q. *Participatie*: het meedoen aan de samenleving zoals bedoeld in artikel 1.1.1 van de wet;
 - r. *Persoonlijk plan*: een plan waarin de cliënt de situatie beschrijft, zoals bedoeld in artikel 2.3.2 lid 5 Wmo 2015 onderdelen a tot en met g van de wet, en uitlegt welke ondersteuning het beste is;
 - s. *Semimuraal*: Wonen in een verblijfsetting met 24-uurs aanwezigheid van hulp, die binnen 10 minuten beschikbaar is;
 - t. *Voorliggende voorziening*: een voorziening op grond van een andere wetgeving;
 - u. *Wet*: Wet maatschappelijke ondersteuning 2015 (Wmo 2015);
 - v. *Woning*: Een woonruimte die geschikt is om permanent in te wonen. De woning heeft een eigen ingang en eigen voorzieningen zoals woon- en slaapkamer, keuken, douche en toilet. Ook een woonschip of woonwagen worden gezien als woning, als deze bedoeld zijn voor permanente bewoning;
 - w. *Zelfredzaamheid*: het in staat zijn tot het uitvoeren van de noodzakelijke algemene dagelijkse levensverrichtingen en het voeren van een gestructureerd huishouden als bedoeld in artikel 1.1.1 van de wet.
2. Als in deze verordening of in bijbehorende regels en beleidsregels bepaalde begrippen niet apart worden uitgelegd, dan gelden de definities uit de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015 (Wmo 2015) en de Algemene wet bestuursrecht (Awb).

Hoofdstuk 2. Melding, onderzoek en aanvraag

Artikel 2. Melding

1. Een melding kan schriftelijk, digitaal, of telefonisch door of namens een cliënt bij het college worden gemeld.
2. Het college stuurt een schriftelijke bevestiging van de melding en maakt zo spoedig mogelijk een afspraak voor een gesprek.
3. In spoedeisende situaties als bedoeld in artikel 2.3.3 van de Wet zorgt het college na de melding direct voor een tijdelijke maatwerkvoorziening. Dit gebeurt terwijl het onderzoek, zoals bedoeld bij artikel 6, nog loopt.

Artikel 3. Cliëntondersteuning

1. Het college zorgt ervoor dat gratis cliëntondersteuning beschikbaar is.
2. Het college informeert de cliënt en zijn mantelzorger voor het onderzoek over de mogelijkheid om gratis cliëntondersteuning te gebruiken.

Artikel 4. Persoonlijk plan

Het college informeert de cliënt over de mogelijkheid om een persoonlijk plan op te stellen, zoals beschreven in artikel 2.3.2, tweede lid, van de Wet. Het college geeft de cliënt zeven dagen na de melding de tijd om het plan in te leveren. Als de cliënt een persoonlijk plan heeft ingeleverd, neemt het college dit plan mee in het onderzoek, zoals beschreven in artikel 6 van deze verordening. Het opstellen van een persoonlijk plan kan de eigen regie en de betrokkenheid van het sociale netwerk van cliënten versterken.

Artikel 5. Informatie en identificatie

1. Voor of tijdens het gesprek moet de cliënt het college alle overige gegevens en documenten geven die het college nodig vindt voor het onderzoek en die de cliënt redelijkerwijs kan verkrijgen.
2. Bij het onderzoek, bedoeld in artikel 6, wordt de identiteit aan de hand van een geldig identiteitsbewijs vastgesteld.

Artikel 6. Onderzoek

1. Het college verzamelt alle gegeven die nodig zijn voor het onderzoek, zoals bedoeld in artikel 2.3.2, eerste lid, van de Wet, over de cliënt en de situatie.
2. Een gesprek maakt deel uit van het onderzoek, tenzij de hulpvraag al duidelijk is. Het gesprek wordt gevoerd met de cliënt of zijn vertegenwoordiger, voor zover mogelijk zijn mantelzorger en voor zover nodig zijn familie.
3. De volgende factoren, ook genoemd in artikel 2.3.2 lid 4 van de Wet, maken in ieder geval deel uit van het onderzoek en vormen de basis van het gesprek als bedoeld in lid 1 en 2:
 - a. de behoeften, persoonskenmerken en voorkeuren van de cliënt;
 - b. het gewenste resultaat van het verzoek om ondersteuning;
 - c. de mogelijkheden om op eigen kracht of met gebruikelijke hulp of algemeen gebruikelijke voorzieningen de zelfredzaamheid of de participatie te behouden of te verbeteren, of te voorzien in de behoefte aan beschermd wonen of **maatschappelijke** opvang;
 - d. de mogelijkheden om met mantelzorg of hulp van andere personen uit het sociale netwerk te komen tot verbetering van de zelfredzaamheid of de participatie, of te voorzien in de behoefte aan beschermd wonen of **maatschappelijke** opvang;
 - e. de behoefte aan maatregelen ter ondersteuning van de mantelzorger van de cliënt;
 - f. de mogelijkheden om door middel van algemene voorzieningen of door het verrichten van maatschappelijk nuttige activiteiten te komen tot verbetering van de zelfredzaamheid of de participatie;
 - g. de mogelijkheden om door middel van samenwerking met zorgverzekeraars en zorgaanbieders als bedoeld in de Zorgverzekeringswet en partijen op het gebied van publieke gezondheid, jeugdhulp, onderwijs, welzijn, wonen, werk en inkomen, te komen tot een zo goed mogelijk afgestemde dienstverlening. Dit met het oog op de behoefte aan verbetering van de zelfredzaamheid of de participatie of aan beschermd wonen of maatschappelijke opvang;
 - h. de mogelijkheid om een maatwerkvoorziening te verstrekken;
 - i. welke bijdragen in de kosten de cliënt moet betalen volgens de regels van artikel 2.1.4 of 2.1.4.a van de Wet, en
 - j. de mogelijkheid om een persoonsgebonden budget (pgb) te krijgen, waarbij de cliënt duidelijk wordt geïnformeerd over de gevolgen van deze keuze.
3. Het college informeert de cliënt over het gesprek, diens rechten en plichten en de vervolgpprocedure.
4. Als de cliënt al bekend is bij de gemeente, kan in overleg met de cliënt besloten worden om het onderzoek zoals genoemd in lid 3 van dit artikel niet te doen.

Artikel 7. Onderzoeksrapport

1. Het college geeft de cliënt of diens vertegenwoordiger een schriftelijke verslag van de uitkomsten van het onderzoek.
2. De cliënt tekent het onderzoeksrapport voor gezien of akkoord. De cliënt zorgt ervoor dat een getekend exemplaar, zo snel als mogelijk binnen 10 werkdagen, wordt teruggestuurd aan de contactpersoon met wie het gesprek is gevoerd.
3. Als de cliënt tekent voor gezien, kan de cliënt daarbij ook uitleggen wat de reden is waarom deze niet akkoord is.
4. Als de cliënt vindt dat een maatwerkvoorziening noodzakelijk is, kan de cliënt dit aangeven op het ondertekende verslag.

Artikel 8. Advisering

1. Het college mag, voor zover dit is voor het onderzoek, de persoon die een melding of aanvraag heeft ingediend of, bij gebruikelijke hulp diens relevante huisgenoten:

- a. Oproepen om in persoon te verschijnen op een door het college te bepalen plaats en tijdstip en hem te bevragen.
- b. Op een door het college vastgestelde plaats en tijd door een of meer daartoe aangewezen deskundigen te doen bevragen en/of onderzoeken.
2. Het college kan een door haar daartoe aangewezen adviesinstantie om advies vragen indien:
 - a. Het gaat om een melding of aanvraag van iemand die nog geen voorziening heeft ontvangen, of met wie nog geen gesprek is gevoerd zoals bedoeld in artikel 6.
 - b. Het gaat om een melding of aanvraag van iemand die eerder een voorziening heeft gehad of een gesprek heeft gehad zoals bedoeld in artikel 6, maar waarvan de medische situatie zo veranderd is dat deze verandering invloed heeft op de noodzaak of het type voorziening.
 - c. Of in een andere situatie waarin het college het nodig vindt om advies in te winnen.

Artikel 9. Aanvraag

1. Een aanvraag voor een maatwerkvoorziening kan pas worden gedaan nadat het onderzoek is uitgevoerd, tenzij het onderzoek niet binnen zes weken na de ontvangst van de melding is uitgevoerd.
2. Een cliënt of zijn gemachtigde of vertegenwoordiger kan een aanvraag voor een maatwerkvoorziening schriftelijk indienen bij het college.
3. Een aanvraag wordt ingediend met een ondertekend onderzoeksrapport of een ingevuld aanvraagformulier.
4. Het college gebruikt het onderzoeksrapport mede als uitgangspunt voor de beoordeling van een aanvraag voor een maatwerkvoorziening.
5. Bij een aanvraag voor financiering via een persoonsgebonden budget voor ondersteuning in de vorm van dienstverlening, moet de cliënt een budgetplan overleggen.
- ~~6. Bij een aanvraag voor een persoonsgebonden budget voor ondersteuning in de vorm van een hulpmiddel of woningaanpassing, moet de cliënt minimaal 2 offertes overleggen.~~

Hoofdstuk 3. Maatwerkvoorziening

Artikel 10. Maatwerkvoorzieningen

De volgende maatwerkvoorzieningen zijn in ieder geval beschikbaar:

1. Hulp bij het huishouden
2. Ambulante begeleiding
3. Dagbesteding (evt. vervoer naar dagbesteding)
4. Kortdurend verblijf
5. Beschermd wonen
6. Maatschappelijke Opvang
7. Woonvoorzieningen
8. Vervoersvoorzieningen
9. Rolstoelen

Artikel 11. Criteria voor maatwerkvoorziening

1. Het college neemt het onderzoeksverslag, als bedoeld in artikel 4, als uitgangspunt voor de beoordeling van een aanvraag om een maatwerkvoorziening.
2. Het college zet bij de beoordeling of een maatwerkvoorziening zal worden verstrekt, steeds de ondersteuningsvraag van de inwoner met een hulpvraag centraal en betreft bij de beoordeling van diens aanvraag alle betrokken belangen, waaronder de belangen van de inwoner met een hulpvraag zelf, diens naaste omgeving, diens familie, het maatschappelijk belang in algemene zin en de uitgangspunten van het gemeentelijk beleid.
3. Voor het verstrekken van een maatwerkvoorziening geldt dat de client een psychogeriatrische, psychische, verstandelijke, lichamelijke en/of zintuigelijke beperking heeft.

3. De maatwerkvoorziening wordt toegekend, indien de inwoner met een hulpvraag niet of niet in de betreffende situatie aanvaardbare mate in staat is tot zelfredzaamheid en/of participatie door gebruik te maken van: eigen kracht, en/of gebruikelijke hulp, en/of mantelzorg, en/of hulp van andere personen uit zijn sociale netwerk, en/of vrijwilligerszorg, algemene voorzieningen dan wel een andere voorziening op grond van andere wet- en regelgeving conform artikel 2.3.5 lid 5 van de wet.
4. Bij de bepaling van de eigen kracht wordt van de inwoner verwacht dat hij alles doet wat redelijkerwijs in zijn vermogen ligt om tot een oplossing van zijn ondersteuningsvraag te komen. Verder wordt in ieder geval onderzocht in hoeverre:
 - a. het sociaal netwerk in staat is de noodzakelijke ondersteuning te bieden;
 - b. het sociaal netwerk redelijkerwijs beschikbaar is om de noodzakelijke ondersteuning te bieden;
 - c. het bieden van de ondersteuning door het sociaal netwerk leidt tot overbelasting.
6. De maatwerkvoorziening wordt alleen verstrekt als deze veilig is voor hemzelf en zijn omgeving, geen gezondheidsrisico's geeft en revalidatie niet tegenwerkt.
7. De maatwerkvoorziening wordt alleen verstrekt als de cliënt in staat is om de zorgverlener een voldoende veilig werkklimaat te bieden.

Voor gebruikelijke hulp wordt in de regel geen Wmo maatwerkvoorziening verstrekt. Wat onder gebruikelijke hulp aan de inwoner met een hulpvraag valt is afhankelijk van:

- a. de relatie tussen degene die de ondersteuning biedt en de inwoner met een hulpvraag;
 - b. de aard van de ondersteuning;
 - c. de frequentie en het patroon van de ondersteuning;
 - d. de duur van de ondersteuning.
- 9.. Een maatwerkvoorziening draagt bij aan het bereiken van de volgende resultaten:
- a. het uitvoeren van de noodzakelijke algemene dagelijkse levensverrichtingen; en/of
 - b. het voeren van een gestructureerd huishouden; en/of
 - c. het deelnemen aan het maatschappelijk verkeer; en/of
 - d. zelfstandig wonen; en/of
 - e. beschermd wonen; en/of
 - f. omaatschappelijke pvang.
10. Ten aanzien van een maatwerkvoorziening met betrekking tot zelfredzaamheid en participatie geldt dat de inwoner met een hulpvraag in beginsel en na zorgvuldige afweging van de belangen van de inwoner met een hulpvraag en zijn omgeving alleen voor een maatwerkvoorziening in aanmerking komt als;
- a. de noodzaak tot ondersteuning voor de inwoner met een hulpvraag redelijkerwijs niet vermijdbaar was, en

b. de voorziening voorzienbaar was, maar van de inwoner met een hulpvraag redelijkerwijs niet verwacht kon worden maatregelen te hebben getroffen die de hulpvraag overbodig hadden gemaakt.

11. Een noodzakelijke vervangende maatwerkvoorziening wordt verstrekt, als:

a. de eerder verstrekte voorziening technisch is afgeschreven; of

b. de eerder verstrekte voorziening verloren is gegaan als gevolg van omstandigheden die niet aan de inwoner met een hulpvraag zijn toe te rekenen; of

c. de eerder verstrekte voorziening niet langer een oplossing biedt voor de behoefte van de inwoner met een hulpvraag aan maatschappelijke ondersteuning.

12. Indien meerdere voorzieningen als passend aan te merken zijn, kent het college de goedkoopst compenserende voorziening toe.

13. Bij het verstrekken van een maatwerkvoorziening ter compensatie van de beperkingen bij het normale gebruik van de woning en het zich verplaatsen in de woning, wordt onderzocht of verhuizen de goedkoopst adequate oplossing is.

~~1. Het college verstrekt een maatwerkvoorziening als er belemmeringen zijn in zelfredzaamheid of participatie en er noodzaak is tot compenseren door gebruik te maken van:-~~

~~a. eigen kracht en/of-~~

~~b. gebruikelijke hulp en/of-~~

~~c. mantelzorg en/of-~~

~~d. hulp van andere personen uit het sociale netwerk en/of-~~

~~e. algemeen gebruikelijke voorzieningen en/of-~~

~~f. algemene voorzieningen en/of-~~

~~g. andere voorzieningen, bijvoorbeeld op grond van de Wlz of de Zvw.-~~

~~2. Als een maatwerkvoorziening noodzakelijk is, verstrekt het college de goedkoopst adequaat compenserende voorziening.-~~

~~3. De maatwerkvoorziening wordt alleen verstrekt als deze veilig is voor hemzelf en zijn omgeving, geen gezondheidsrisico's geeft en revalidatie niet tegenwerkt.-~~

~~4. De maatwerkvoorziening wordt alleen verstrekt als de cliënt in staat is om de zorgverlener een voldoende veilig werkklimaat te bieden.-~~

~~Artikel 12. Aanvullende criteria hulp bij het huishouden-~~

~~1. De maatwerkvoorziening hulp bij het huishouden heeft als doel het realiseren van een schoon en leefbaar huis:-~~

~~a. Een huis is schoon en leefbaar als het normaal bewoond en gebruikt kan worden en voldoet aan basale hygiëne-eisen;-~~

~~b. Schoon betekent: een basishygiëne borgen, waarbij vervuiling van het huis en gezondheidsrisico's van bewoners worden voorkomen;-~~

~~c. Leefbaar staat voor: opgeruimd, veilig en functioneel, bijvoorbeeld om vallen te voorkomen.-~~

~~2. Wanneer cliënten als gevolg van hun (medische) beperkingen aantoonbaar onvoldoende ondersteund worden met een schoon en leefbaar huis, kunnen aanvullende doelstellingen gesteld worden. Dit betreft de volgende doelstellingen:-~~

~~a. Wasverzorging: het kunnen beschikken over schone, draagbare en doelmatige kleding;-~~

~~b. Boodschappen en/of maaltijdenverzorging: zorgen voor eten en drinken;-~~

~~c. Kindzorg: zorgen voor kinderen die thuis wonen en zorg nodig hebben;-~~

~~d. Advies, instructie en voorlichting.-~~

~~3. De cliënt moet gebruik kunnen maken van een schone woonkamer, slaapkamers die in gebruik zijn voor het leven van alledag, de keuken, sanitaire ruimtes en gang/trap.-~~

~~4. Voor het bepalen van de hulp die nodig is om een schoon en leefbaar huis te krijgen, wordt gebruik gemaakt van het meest recente HHM-normenkader.~~

~~5. Het schoonmaken van de buitenruimte bij het huis (ramen, tuin, balkon, etc.) maken geen~~

~~onderdeel uit van hulp bij het huishouden.~~

~~Artikel 13. Aanvullende criteria voor begeleiding, OGGZ en (vervoer naar) dagbesteding~~

- ~~1. Het college biedt vanuit de Wmo de volgende vormen van ondersteuning:-~~
 - ~~a. Openbare Geestelijke Gezondheidszorg (OGGZ): bemoeizorg, met als doel het toeleiden naar ondersteuning (of behandeling) van bewoners die niet (in staat zijn om) uit eigen beweging ondersteuning te vragen waar dit medisch en/of maatschappelijk gezien wel nodig is.-~~
 - ~~b. Ambulante begeleiding met als doel het behouden of verbeteren van de zelfredzaamheid en/of participatie. Of het begeleiden van de cliënt bij het afnemen van de zelfredzaamheid en/of participatie.-~~
 - ~~c. Dagbesteding met als doel mantelzorgers te ontlasten en om dagen zinvol in te vullen.-~~
- ~~2. Passende dagbesteding wordt geboden bij de dichtstbijzijnde passende locatie.-~~
- ~~3. De cliënt moet zelf zorgen voor vervoer naar de dagbesteding. Bijvoorbeeld via eigen vervoer, openbaar vervoer, netwerk of vrijwilligers. Als dit echt niet lukt en de cliënt kan aantonen om op eigen gelegenheid de dagbestedingslocatie niet te kunnen bereiken, kan de cliënt in aanmerking komen voor vervoer naar de dichtstbijzijnde passende dagbestedingslocatie.-~~

~~Artikel 14. Aanvullende criteria kortdurend verblijf~~

- ~~1. Voor Kortdurend Verblijf vanuit de Wmo gelden de algemene criteria genoemd in artikel 11 en de volgende voorwaarden:-~~
 - ~~a. de cliënt heeft een psychogeriatrische, psychische, verstandelijke, lichamelijke en/of zintuiglijke beperking, én;-~~
 - ~~b. de mantelzorger moet tijdelijk ontlast worden; Of~~
 - ~~c. om te voorkomen dat de situatie van de cliënt verslechtert of dat een crisisopname nodig is.-~~

~~Artikel 15. Aanvullende criteria beschermd wonen (intramuraal en semi-muraal)~~

- ~~1. Het college verstrekt de maatwerkvoorziening beschermd wonen overeenkomstig het daartoe vastgesteld beleid van de centrumgemeente Rotterdam, de vigerende verordening maatschappelijke ondersteuning, het geldende besluit maatschappelijke ondersteuning, de regels omtrent het persoonsgebonden budget in relatie tot beschermd wonen, de regels voor bijdrage in de kosten van beschermd wonen en de nadere regels van de centrumgemeente.-~~
- ~~2. De indicatiestelling en verstrekking van beschermd wonen vindt plaats door de centrumgemeente Rotterdam.-~~

~~Artikel 16. Aanvullende criteria semimurale ondersteuning~~

- ~~1. Onder semimurale ondersteuning wordt verstaan ondersteuning in de nabijheid van de cliënt die wordt geboden in een semimurale voorziening, waarbij in ieder geval de resultaatgebieden sociaal persoonlijk functioneren en ondersteuning bij zelfzorg en gezondheid worden verstrekt.-~~
- ~~2. Een cliënt kan in aanmerking komen voor de maatwerkvoorziening semimurale ondersteuning wanneer noodzaak bestaat tot een grote mate van nabijheid van de ondersteuning van de cliënt tussen zeven uur 's ochtends en elf uur 's avonds.-~~
- ~~3. Semimurale ondersteuning wordt verstrekt met een passende vorm van nachtelijke ondersteuning.-~~

~~Artikel 17. Aanvullende criteria intramurale ondersteuning~~

- ~~1. Onder intramurale ondersteuning wordt verstaan ondersteuning die in een intramurale accommodatie in de directe nabijheid van de cliënt wordt georganiseerd tussen zeven uur 's ochtends en elf uur 's avonds en in elk geval sociaal persoonlijk functioneren en ondersteuning bij zelfzorg en gezondheid bevat.-~~
- ~~2. Een cliënt kan in aanmerking komen voor de maatwerkvoorziening intramurale ondersteuning wanneer er een noodzaak bestaat tot grote mate van nabijheid van de ondersteuning alsmede een grote mate van zicht en toezicht op de cliënt.-~~
- ~~3. Intramurale ondersteuning wordt in combinatie met verblijf verstrekt.-~~
- ~~4. Intramurale ondersteuning wordt verstrekt met een passende vorm van nachtelijke ondersteuning.-~~

Artikel 18. Aanvullende criteria resultaatgebied nachtelijke ondersteuning

1. Een cliënt kan in aanmerking komen voor een maatwerkvoorziening voor nachtelijke ondersteuning, indien professioneel toezicht noodzakelijk is om gestructureerd of veilig te kunnen wonen, samenhangend met diens sociaal en persoonlijk functioneren en met diens zelfzorg.
2. Het nachtelijk toezicht vindt plaats tussen elf uur s' avonds en zeven uur s' ochtends en is gericht op:
 - a. het voorkomen of de-escaleren van ongewenste situaties gedurende de nacht;
 - b. het ondersteunen bij het hanteren van een gezond dag-nachtritme;
 - c. het ingrijpen wanneer de cliënt te veel onder invloed staat van anderen waar dit een risico van achteruitgang met zich meebrengt; of
 - d. de veiligheid en de leefbaarheid in en om de locatie waar de cliënt woont.
3. Nachtelijke ondersteuning wordt geboden in de vorm van een ambulante wacht, een slaapwacht of wakende ondersteuning waarbij geldt dat:
 - a. intramurale ondersteuning wordt verstrekt in combinatie met een slaapwacht of wakende ondersteuning;
 - b. semimurale ondersteuning wordt geboden in combinatie met een ambulante wacht of een slaapwacht, en
 - c. extramurale ondersteuning kan worden geboden in combinatie met een ambulante wacht.

Artikel 19. Aanvullende criteria resultaatgebied verblijf

1. Onder het resultaatgebied verblijf wordt verstaan het verstrekken van onzelfstandige woonruimte met hotelmatige voorzieningen in een accommodatie van de zorgaanbieder waarvoor geen huur is verschuldigd.
2. Het college beoordeelt in het kader van de landelijke toegankelijkheid voor de cliëntgroep (O)GGZ in hoeverre de gemeente Rotterdam de meest aangewezen centrumgemeente is om het intramurale verblijf te verlenen.
3. Het resultaatgebied verblijf is uitsluitend van toepassing wanneer er sprake is van een indicatie voor intramurale ondersteuning.
4. Het resultaatgebied verblijf wordt niet verstrekt in combinatie met huishoudelijke ondersteuning, sociaal-persoonlijk functioneren, zelfzorg en gezondheid, semimurale ondersteuning of mantelzorgondersteuning met verblijf.
6. Het resultaatgebied verblijf heeft tevens betrekking op de bij cliënt verblijvende kinderen.

Artikel 20. Aanvullende criteria maatschappelijke opvang

1. Het recht op maatschappelijke opvang wordt namens het college vastgesteld door Centraal Onthaal van de Centrumgemeente Rotterdam.
2. Een inwoner van Nederland komt in aanmerking voor maatschappelijke opvang wanneer deze dakloos is, dan wel de thuissituatie heeft verlaten en voor zover de cliënt niet in staat is zich op eigen kracht, met gebruikelijke hulp, met mantelzorg of met hulp van andere personen uit zijn sociaal netwerk dan wel met gebruikmaking van algemene voorzieningen te handhaven in de samenleving en zijn problemen te verminderen.
3. De maatschappelijke opvang bestaat uit onderdak en basis op orde begeleiding.
4. De verblijfsduur in de maatschappelijke opvang bedraagt maximaal drie maanden.
5. In afwijking van het vierde lid is verlenging van de verblijfsduur mogelijk wanneer uitstroom nog niet mogelijk is.

Artikel 21. Vormen van maatschappelijke opvang

1. Maatschappelijke opvang wordt geboden in de vorm van:
 - a. nachtopvang voor volwassenen vanaf 23 jaar;
 - b. gezinsopvang gedurende het gehele etmaal voor een of twee volwassen ouders dan wel verzorgers van 23 jaar en ouder, met één of meerdere inwonende minderjarige kinderen;
 - c. nachtopvang voor jongeren tussen de 17,5 en 23 jaar oud.
2. Aanvullend op de nachtopvang kan voor jongeren en volwassenen worden voorzien in dagopvang alsmede dag-openstelling als onderdeel van de maatschappelijke opvang.

Artikel 22. Landelijke toegankelijkheid

1. — Op een aanvraag voor opvang als bedoeld in artikel 20 of voor het resultaatgebied verblijf bedoeld in artikel 19 wordt de landelijke toegankelijkheid betrokken in het onderzoek.
2. — In het onderzoek ten behoeve van de aanvraag wordt onderzocht in welke gemeente de cliënt de grootste kans van slagen heeft op duurzaam herstel.
3. — Indien wordt vastgesteld dat de cliënt, voor het ontstaan van dakloosheid, woonachtig was in een gemeente in een andere regio, kan de uitvoering van het onderzoek worden overgedragen aan deze gemeente.

Artikel 23. Aanvullende criteria woonvoorzieningen en woningaanpassingen

1. — Een woonvoorziening is gericht op een cliënt die:
 - a. aantoonbare beperkingen heeft bij het normaal gebruik van de woning, en bewezen heeft niet in aanmerking te komen voor een passende woning, of
 - b. een op basis van aantoonbare beperkingen aanwezige gedragsstoornis heeft met ernstig ontremd gedrag tot gevolg, waarbij alleen het zich kunnen afzonderen kan leiden tot een situatie waarin deze persoon met beperkingen tot rust kan komen.
2. — Een cliënt komt in aanmerking voor een uitraaskamer als er sprake is van aantoonbare ernstige beperkingen in het gedrag als gevolg van een ziekte of gebrek, waarbij is aangetoond dat enkel het zich kunnen afzonderen kan leiden tot een situatie waarin cliënt tot rust kan komen.
3. — Een cliënt kan alleen voor een woonruimteaanpassing in aanmerking komen wanneer deze langdurig noodzakelijk is en verhuizing niet mogelijk is of niet de goedkoopst adequate voorziening is. Wanneer de kosten voor de woonaanpassing of woonvoorziening hoger zijn dan 7500,- euro geldt het primaat van verhuizen.
4. — Een cliënt kan alleen voor woonvoorzieningen in aanmerking komen als deze rechtmatig een woonruimte bewoont, geen tijdelijke huurovereenkomst heeft en de ondervonden beperkingen in de woonruimte niet voortvloeien uit de aard van de in de woonruimte gebruikte materialen of uit de slechte staat van onderhoud van de woonruimte.
5. — Een woonvoorziening wordt slechts verstrekt als de cliënt zijn verblijf heeft of zal hebben in de woonruimte waaraan de voorziening wordt getroffen, dan wel voor het bezoekbaar maken van een andere woonruimte dan waar de cliënt met beperkingen zijn hoofdverblijf heeft, als het hoofdverblijf van de cliënt een erkende instelling is. Indien cliënt zijn hoofdverblijf heeft in een Wlz-inrichting en regelmatig een bepaalde woning bezoekt, kan het college een maatwerkvoorziening verlenen voor het bezoekbaar maken van die woning.
6. — Een individuele woonvoorziening wordt geweigerd indien ten tijde van het betrekken van de woonruimte door de persoon met beperkingen te voorzien was dat in deze woonruimte beperkingen bij het normale gebruik van de woonruimte zouden worden ondervonden.
7. — Het college verstrekt voor zover het voorzieningen in gemeenschappelijke ruimten betreft en geen doelgroepengebouw: automatische deuropeners, hellingbanen, het verbreden van gemeenschappelijke toegangsdeuren, het aanbrengen van drempelhulpen of vlonders of het aanbrengen van een opstelplaats bij de toegangsdeur van de gemeenschappelijke ruimte, met uitzondering van een voorziening voor verhuizing en inrichting.
8. — Het college verleent slechts een woningaanpassing van een woonwagen of woonschip als:
 - a. de technische levensduur van de woonwagen of het woonschip nog minstens 5 jaar is;
 - b. de standplaats van de woonwagen niet binnen 5 jaar voor opheffing in aanmerking komt;
 - c. het woonschip nog minimaal 5 jaar op de ligplaats mag blijven liggen;
 - d. de woonwagen ten tijde van de indiening van de aanvraag voor een woonvoorziening bij de gemeente op de standplaats stond;
 - e. de hoofdbewoner van een woonwagen in het bezit is van een bewoningsvergunning als bedoeld in de Woningwet.

Artikel 24. Aanvullende criteria vervoersvoorzieningen

1. — Vervoersvoorzieningen kunnen als verstrekking worden ingezet om de volgende resultaten te bereiken:
 - a. — Het zelfstandig lokaal verplaatsen per vervoermiddel.
 - b. — Het kunnen ontmoeten van mensen en het op basis daarvan aangaan van sociale relaties.

2. — Bij de te verstrekken vervoersvoorziening wordt uitsluitend rekening gehouden met de verplaatsingen in de directe woon- en leefomgeving binnen een straal van 25 kilometer of enkele strategische, regionale punten (bijv. (bus/metro)station).¹
3. — Bij vervoersvoorzieningen geldt het *primaat*¹ van het collectief vervoer of het gebruik maken van een deelscootmobiel via de scootmobielpool.
4. — Op het collectief vervoer zijn de volgende criteria van toepassing:
 - a. — De voorziening collectief vervoer wordt alleen verstrekt in natura in de vorm van een taxipas, een pgb is hiervoor niet mogelijk.
 - b. — De taxipas geeft de cliënt de mogelijkheid om maximaal 2000 km per jaar gebruik te kunnen maken van de regiotaxi voor regulier vervoer of rolstoeltaxivervoer.
 - c. — Als de cliënt naast de taxipas voor collectief vervoer ook gebruik kan maken van een hulpmiddel of vervoersmiddel om korte tot middellange afstanden te overbruggen ten behoeve van de verplaatsingen in de directe woon- en leefomgeving, wordt cliënt in staat gesteld om maximaal 1000 km te reizen met de taxipas.
 - d. — Indien de cliënt gemotiveerd aangeeft dat het aantal kilometers zoals bedoeld onder b en c van dit artikellid, niet volstaat dan kan cliënt in staat worden gesteld om meer kilometers met de taxipas te reizen.
 - e. — De pashouder betaalt tarieven, die vergelijkbaar zijn met de tarieven van het openbaar vervoer per kilometer.
 - f. — Uitgangspunt is dat 25 kilometer voldoende is voor lokale verplaatsingen.
 - g. — Een cliënt maakt tenminste 1 maal in een aaneengesloten periode van 6 maanden gebruik van het collectief vervoer.
5. — Een begeleiderspas bij een vervoersvoorziening wordt alleen toegekend als cliënt:
 - a. — agressief gedrag vertoont;
 - b. — dwaalgedrag vertoont;
 - c. — afhankelijk is van medische handelingen tijdens de rit.
6. — Voor verstrekking van een scootmobiel gelden de volgende aanvullende voorwaarden:
 - a. — de cliënt moet in staat zijn zelfstandig op en van de scootmobiel te stappen;
 - b. — cliënt is in staat om na instructie op veilige wijze gebruik te maken van een scootmobiel en indien nodig na het afleggen van een rijvaardigheidstoets;
 - c. — de cliënt heeft een substantiële vervoersbehoefte in de directe woonomgeving van de woning binnen de gemeente of woonkern;
 - d. — de beperkingen zijn langdurig van aard en de vervoersbehoefte is vrijwel dagelijks;
 - e. — er moet een brandveilige en afgesloten stallingsruimte, voorzien van een geaard stopcontact van 220 volt aanwezig zijn of gecreëerd kunnen worden.
7. — Om in aanmerking te komen voor een handbike gelden de volgende aanvullende voorwaarden:
 - a. — cliënt is aangewezen op een rolstoel;
 - b. — cliënt is niet in staat zich met behulp van een handbewogen (sport) rolstoel over een redelijke afstand (1500 meter) binnen redelijke tijd te verplaatsen;
 - c. — cliënt heeft de voorziening nodig in verband met specifieke verplaatsingsbehoeften boven de 1500 meter, die niet anderszins kan worden opgelost;
 - d. — er dient een substantiële toegevoegde waarde te zijn als de handbike als verplaatsingsvoorziening in en om de woning of voor grotere afstanden wordt verstrekt.
 - e. — als andere hulpmiddelen voor verplaatsingen op middellange afstanden beschikbaar zijn, wordt geen handbike toegekend.

Artikel 25. Aanvullende criteria rolstoelen

1. — Voor verstrekking van een rolstoelvoorziening geldt dat voor een eenvoudige transportrolstoel gebruik gemaakt kan worden van een deelrolstoel via een rolstoelpool indien aanwezig.
2. — Cliënt komt in aanmerking voor een rolstoel als deze langdurig aangewezen is op zittend verplaatsen.
3. — Om in aanmerking te komen voor een elektrische rolstoel moet cliënt voldoen aan alle volgende criteria:

¹Primaat is een gebruikelijke term binnen de Wmo 2015 en betekent voorrang of voorrangspositie

- a. ~~cliënt heeft medisch aantoonbare beperkingen die dagelijks zittend verplaatsen in en om de woning noodzakelijk maken en waarvoor loophulpmiddelen, die zelf gekocht kunnen worden of via de zorgverzekeringswet verstrekt worden niet volstaan;~~
- b. ~~cliënt kan zich, met of zonder loophulpmiddel, minder dan 100 meter verplaatsen;~~
- c. ~~cliënt kan veilig deelnemen aan het verkeer;~~
- d. ~~de woning van de cliënt is rolstoelbaar en toegankelijk of kan door middel van (voorliggende) (woon)voorzieningen geschikt gemaakt worden.~~

Artikel 26. Aanvullende criteria sportvoorzieningen

- 1. ~~cliënt komt in aanmerking voor een sportvoorziening als is voldaan aan de volgende criteria:~~
 - a. ~~cliënt maakt ook in het dagelijks leven gebruik van een loophulpmiddel of een verplaatsingshulpmiddel;~~
 - b. ~~cliënt is zonder sportvoorziening niet in staat tot sportbeoefening;~~
 - c. ~~beoefening van de gekozen sport is uitsluitend mogelijk met een specifieke sportvoorziening, beoefening is niet op een andere wijze mogelijk;~~
 - d. ~~cliënt is lid van een sportvereniging;~~
 - e. ~~cliënt kan aantonen dat financiering van het hulpmiddel niet vanuit andere voorzieningen of fondsen mogelijk is.~~

Artikel 27. Weigeringsgronden

- 1. Geen maatwerkvoorziening wordt verstrekt:
 - a. als er voor het probleem in deze situatie al een voorziening is op basis van een andere wettelijke regeling;
 - b. als de cliënt de gevraagde voorziening voor de melding heeft gerealiseerd of geaccepteerd en het achteraf niet meer is na te gaan of de voorziening aantoonbaar noodzakelijk was. Tenzij er sprake is van een acute noodsituatie waardoor het voor de cliënt dringend noodzakelijk was de voorziening te treffen;
 - c. als de cliënt de gevraagde voorziening na de melding en vóór datum van besluit heeft gerealiseerd of geaccepteerd, tenzij het college daarvoor schriftelijk toestemming heeft gegeven of de noodzaak en passendheid van de voorziening en de gemaakte kosten achteraf nog kan beoordelen;
 - d. als een maatwerkvoorziening noodzakelijk is ter vervanging van een eerder door het college verstrekte voorziening, wordt deze slechts verstrekt als de gebruiksduur naar het oordeel van de leverancier is beëindigd;
 - tenzij de eerder verstrekte voorziening verloren is gegaan als gevolg van omstandigheden die niet aan de cliënt zijn toe te rekenen, of;
 - tenzij de cliënt geheel of gedeeltelijk tegemoet komt in de veroorzaakte kosten, of;
 - als de eerder verstrekte voorziening niet langer een oplossing biedt voor de behoefte van de cliënt aan maatschappelijke ondersteuning.
 - e. als deze voorziening niet noodzakelijk was geweest wanneer de cliënt rekening had gehouden met de reeds bestaande beperkingen, niet verband houdende met de overgang naar een volgende levensfase.
 - f. als de cliënt een indicatie heeft voor zorg met verblijf op grond van de Wet langdurige zorg (Wlz) of er redenen zijn om aan te nemen dat de cliënt daarvoor in aanmerking komt, maar weigert mee te werken aan het verkrijgen van een besluit hierover, tenzij artikel 8.6a van de wet van toepassing is;
 - g. als de cliënt door zijn of haar gedrag het verstrekken, onderhouden of verantwoorden van de voorziening onmogelijk maakt.
- 2. Geen maatwerkvoorziening gericht op zelfredzaamheid en participatie wordt verstrekt:
 - a. als deze niet langdurig noodzakelijk is, behoudens hulp bij het huishouden en een vervoerspas. Een uitzondering hierop is verder de kortdurende hulp aan de cliënt die leerbaar is. De voorziening is dan gericht op vermindering van de ondersteuningsbehoefte.
 - b. indien de cliënt niet feitelijk in de gemeente verblijft.
- 3. Geen woonvoorziening wordt verstrekt:
 - a. voor zover de beperkingen voortvloeien uit de aard van de in de woning gebruikte materialen, de slechte staat van het onderhoud of de omstandigheid dat de woning niet voldoet aan de geldende wettelijke eisen;

- b. ten behoeve van woonruimten die niet geschikt zijn voor permanente bewoning zoals hotels/pensions, trekkerswoonwagens, kloosters, tweede woningen, vakantie- en recreatiewoningen en gehuurde kamers, met uitzondering van een voorziening voor verhuizing en inrichting;
 - c. voor individuele maatwerkvoorzieningen voor zover het voorzieningen in gemeenschappelijke ruimten betreft in een 'doelgroepengebouw', te weten een gebouw dat bestemd is voor oudere inwoners of inwoners met een beperking.
 - d. indien de noodzaak het gevolg is van een verhuizing waarvoor geen aanleiding bestaat op grond van beperkingen bij de zelfredzaamheid of participatie en er geen belangrijke reden voor verhuizing aanwezig is;
 - e. indien cliënt verhuisd is naar een woning waarvan op grond van de aanwezige beperkingen voorzienbaar was dat cliënt hierin beperkingen zou ondervinden;
 - f. indien de cliënt niet is verhuisd naar de voor zijn of haar beperkingen op dat moment meest geschikte woning, tenzij daarvoor vooraf schriftelijk toestemming is verleend door het college.
 - g. de cliënt verhuisd is vanuit of naar een woonruimte die niet geschikt is om het hele jaar door bewoond te worden;
 - h. indien cliënt zijn hoofdverblijf niet heeft of niet zal hebben in de woning waaraan de voorziening wordt getroffen, tenzij er sprake is van co-ouderschap;
 - i. als de voorziening in het geval van nieuwbouw of renovatie zonder noemenswaardige meerkosten meegenomen kan worden;
4. Geen tegemoetkoming voor verhuizing en inrichting wordt verstrekt indien:
- a. een persoon met beperking voor het eerst zelfstandig gaat wonen;
 - b. een persoon met beperking verhuist naar een intra- of semimurale-instelling.
5. Bij de te verstrekken vervoersvoorziening voor maatschappelijke participatie wordt uitsluitend rekening gehouden met de verplaatsingen in de directe woon- en leefomgeving.

Artikel 28. Inhoud beschikking

1. In de beschikking tot verstrekking van een maatwerkvoorziening wordt in ieder geval aangegeven of deze als voorziening in natura of als pgb wordt verstrekt. Verstrekking van een financiële tegemoetkoming is een vorm van zorg in natura.
2. Bij het verstrekken van een maatwerkvoorziening in natura wordt in de beschikking in ieder geval vastgelegd:
 - a. welke de te verstrekken voorziening is en wat de beoogde doelstelling daarvan is;
 - b. wat de ingangsdatum en duur van de verstrekking is op basis van passend beschikken;
 - c. hoe de voorziening wordt verstrekt;
 - d. welke andere voorzieningen relevant zijn of kunnen zijn;
 - e. of een bijdrage in de kosten verschuldigd is.
3. Bij het verstrekken van een maatwerkvoorziening in de vorm van een pgb wordt in de beschikking in ieder geval vastgelegd:
 - a. voor welk doel het pgb moet worden besteed;
 - b. welke kwaliteitseisen gelden voor de besteding van het pgb, waaronder de verplichting dat de zorgverlener een voor de verleende ondersteuning relevante Verklaring omtrent het gedrag (VOG) aanvraagt en desgevraagd kan tonen. Deze mag bij aanvang van de ondersteuning niet ouder zijn dan drie maanden;
 - c. wat de hoogte van het pgb is en hoe hiertoe is bepaald;
 - d. welke voorwaarden aan het pgb verbonden zijn zoals vastgelegd in het kwaliteitskader pgb (zie bijlage 1);
 - e. wat de ingangsdatum en de duur is van de verstrekking waarvoor het pgb is bedoeld;
 - f. de wijze van verantwoording van de besteding van het pgb;
 - g. of een bijdrage in de kosten verschuldigd is

Hoofdstuk 4. Persoonsgebonden budget (Pgb)

Artikel 29. Regels voor pgb

1. Als een cliënt in aanmerking komt voor een maatwerkvoorziening en zelf de ondersteuning wil inkopen door middel van een pgb, kan het controleert het college of de voorwaarden uit artikel 2.3.6. lid 2 van de wet worden nageleefd. Ook wordt gekeken of het kwaliteitskader uit bijlage 1 wordt toegepast. De zorgaanbieder moet voldoen aan de checklist uit bijlage 2.
2. Via een pgb-toets van PerSaldo kan bepaalt het college bepalen of de budgetbeheerder voldoet aan de gestelde budgetvaardigheden.
3. De cliënt moet een budgetplan en een ondersteuningsplan inleveren. In het budgetplan staat in ieder geval:
 - a. hoe de cliënt zelf of met hulp van iemand uit het sociale netwerk of zijn vertegenwoordiger de taken die bij een pgb horen, op een verantwoorde manier gaat uitvoeren (budgetbeheer);
 - b. wat de reden is om de maatwerkvoorziening in de vorm van een pgb te ontvangen;
 - c. welke maatwerkvoorziening de cliënt met het pgb wil inkopen en bij welke uitvoerder;
 - d. de kosten van de maatwerkvoorziening, uitgedrukt in aantal eenheden en tarief;
 - e. hoe cliënt de voorziening volgens een puntsgewijze begroting dan wel een gespecificeerde offerte wil betalen;
 - f. inzicht in de problematiek van de cliënt;
 - g. hoe lang en op welke manier de maatwerkvoorziening wordt ingezet.

In het ondersteuningsplan staat in ieder geval:

- a. het resultaat van het te behalen doel van de inzet van de maatwerkvoorziening;
 - b. wanneer er geëvalueerd wordt tijdens de inzet van de maatwerkvoorziening;
 - c. hoe de kwaliteit van de voorziening is gewaarborgd en of de voorziening geschikt is voor het doel van het pgb.
4. Het pgb mag niet worden gebruikt voor:
 - a. kosten voor bemiddeling, tussenpersonen of belangenbehartigers;
 - b. kosten voor het voeren van een pgb-administratie;
 - c. kosten voor ondersteuning bij het aanvragen en beheren van een pgb;
 - d. kosten voor een feestdagenuitkering en een eenmalige uitkering;
 - e. kosten voor bijkomende zorg, waaronder cursuskosten en entreegelden van de zorgverlener;
 - f. kosten voor overlijdensuitkering;
 - g. kosten voor reizen.
5. Het pgb bevat geen vrij besteedbaar deel.
6. Het college kan de Sociale verzekeringsbank gemotiveerd vragen om betalingen uit het pgb voor maximaal dertien weken op te schorten als duidelijk is dat de cliënt het pgb in die periode onterecht zou gebruiken.
7. Cliënt moet een Verklaring omtrent gedrag (VOG) van de hulpverlener bij het budgetplan voegen. Zolang er ondersteuning wordt geboden, moet de VOG van de hulpverlener maximaal 2 jaar oud is.
8. De kwaliteit van de maatwerkvoorziening die met het pgb is ingekocht, voldoen aan de eisen die zijn gesteld in het kwaliteitskader pgb van bijlage 1.
De zorgaanbieder moet voldoen aan de eisen zoals gesteld in de checklist van bijlage 2.
9. Een pgb moet door de cliënt binnen zes maanden na toekenning worden gebruikt voor het doel waarvoor het is verstrekt (rechtmatig besteed zijn).
10. Een pgb voor het gebruik van eigen auto, van een taxi of het gebruik van een rolstoeltaxi is alleen mogelijk als de cliënt medisch en/ of gedragsmatig niet in staat is gebruik te maken van het collectief vervoer met de regiotaxi.
11. Een pgb is niet mogelijk als de ondersteuning nodig is in een spoedeisende situatie, als bedoeld in artikel 2.3.3 van de Wet.
12. Een pgb is niet mogelijk voor kosten in het buitenland, tenzij het college hiervoor expliciet toestemming geeft, op basis van regels die het college stelt.
13. Het college kan aanvullende regels opstellen over de voorwaarden voor het verstrekken van een pgb.

Artikel 30. Onderscheid formele en informele hulp

1. Bij het bepalen van de hoogte van het pgb, wordt een onderscheid gemaakt tussen formele en informele hulp.

2. Formele hulp is hulp die wordt gegeven door de volgende personen, behalve bloed- of aanverwanten in de 1e of 2e graad van de cliënt:
 - a. personen die werken bij een instelling die ingeschreven staat in het Handelsregister (conform artikel 5 Handelsregisterwet 2007) en die de juiste diploma's hebben voor de taken die zij uitvoeren, of;
 - b. personen die Zelfstandige zonder personeel (Zzp) zijn. Die moeten ook ingeschreven staan in het Handelsregister (conform artikel 5 Handelsregisterwet 2007) en de juiste diploma's hebben voor de taken die ze uitvoeren.
3. Informele hulp is:
 - a. Hulp die wordt gegeven door personen, al dan niet uit het sociaal netwerk, die niet voldoen aan de eisen zoals genoemd in lid 2;
 - b. Hulp die wordt gegeven door personen die voldoen aan de eisen zoals genoemd in lid 2, maar die bloed- of aanverwanten zijn in de 1e of 2e graad van de cliënt.

Artikel 31. Hoogte pgb

1. De hoogte van het pgb voor een voorziening wordt maximaal vastgesteld op:
 - a. Het bedrag van de goedkoopst compenserende voorziening in natura bij de leverancier waarmee de gemeente een overeenkomst heeft gesloten, zo nodig aangevuld met een vergoeding voor onderhoud en verzekering of;
 - b. Het bedrag van de kosten volgens de door het college geaccepteerde offerte indien de gemeente voor de betreffende voorziening geen overeenkomst heeft gesloten.
2. De hoogte van het pgb voor vervoer is gebaseerd op de voorziening voor collectief vervoer in natura. Het uitgangspunt is dat maximaal 2000 kilometer per jaar binnen de eigen woon- en leefomgeving gereisd kan worden. Als de cliënt gebruik kan maken van een hulpmiddel of vervoersvoorziening in de directe woon- en leefomgeving geldt een maximum van 1000 km. Als de cliënt gemotiveerd aangeeft dat het standaard aantal kilometers niet volstaat dan kan een groter aantal kilometers worden verstrekt.
3. Bij het vaststellen van de hoogte van het pgb voor dienstverlening wordt onderscheid gemaakt tussen het tarief voor formele en informele hulp:
 - a. Het pgb voor formele hulpverleners, zoals bedoeld in artikel 30 lid 2, wordt gebaseerd op het tarief van de door cliënt gecontracteerde zorgaanbieder, maar maximaal op 90% van het uurtarief van de goedkoopst compenserende voorziening in natura.
 - b. Het pgb voor informele hulp, zoals bedoeld in artikel 30 lid 3, ~~wordt vastgesteld op het hoogste uurtarief voor vergelijkbare hulp volgens de van toepassing zijnde cao. Dit bedrag wordt aangevuld met vakantietoeslag en verlofuren~~ wordt vastgesteld op het per uur geldende wettelijk minimumloon voor een werknemer van 21 jaar of ouder als bedoeld in de Wet minimumloon en minimumvakantietoeslag (Wml), zoals dit van tijd tot tijd geldt. Dit bedrag wordt aangevuld met vakantietoeslag en verlofuren.
4. Voor regulier vervoer naar de dagbesteding wordt voor formeel vervoer door een taxibedrijf maximaal 90% toegekend van het tarief voor de gecontracteerde aanbieders.
5. Voor regulier vervoer regulier door informele hulp zoals familieleden, wordt een maximaal tarief van 90% van het gecontracteerde tarief gehanteerd.
6. Voor speciaal vervoer naar de dagbesteding wordt voor formeel vervoer door een taxibedrijf maximaal 90% toegekend van het tarief voor de gecontracteerde aanbieders.
7. Voor speciaal vervoer door informele hulp zoals familieleden, wordt een maximaal tarief van 90% van het gecontracteerde tarief gehanteerd.
8. Het toegekende pgb tarief blijft gedurende de looptijd van de toekenning van het pgb hetzelfde.
9. Het college kan aanvullende regels stellen over de hoogte van het pgb.

Artikel 32. Nadere verplichtingen budgethouder

1. De budgethouder is verplicht om de aangeschafte voorziening goed te (laten) onderhouden en voldoende te verzekeren gedurende de gebruiksduur.
2. De budgethouder moet een nota/factuur en een betalingsbewijs van de aangeschafte maatwerkvoorziening kunnen overleggen.
3. De budgethouder moet het college direct en uit eigen beweging op de hoogte stellen van alle feiten en omstandigheden waarvan de budgethouder redelijkerwijs moet weten dat zij invloed kunnen hebben op de toekenning van het pgb.

Hoofdstuk 5. Bijdrage in de kosten

Artikel 33. Eigen bijdrage voor maatwerkvoorzieningen, persoonsgebonden budget en sommige algemene voorzieningen

1. Een cliënt betaalt een eigen bijdrage zolang de cliënt gebruik maakt van een maatwerkvoorziening of zolang de cliënt gebruik maakt van een maatwerkvoorziening vanuit een pgb.
2. Een cliënt betaalt een bijdrage in de kosten voor algemene voorziening zoals een wasservice of scootmobielpool, zolang de cliënt van deze voorziening gebruik maakt.
3. De hoogte van de eigen bijdrage voor maatwerkvoorzieningen of persoonsgebonden budget wordt vastgesteld door het Centraal Administratie Kantoor (CAK). Deze eigen bijdrage is nooit hoger dan de kostprijs van de maatwerkvoorziening.
4. In afwijking van het eerste lid hoeft de cliënt geen eigen bijdrage te betalen voor de volgende maatwerkvoorzieningen:
 - a. Rolstoelvoorzieningen, en;
 - b. Kindvoorzieningen.
 - ~~b-c.~~ Reeds verstrekte nagelvaste woningaanpassingen die gerealiseerd zijn voor het 18de levensjaar.
5. De kostprijs van een voorziening wordt als volgt bepaald:
 - a. voor maatwerkvoorziening of bij verordening aangewezen algemene voorziening wordt de kostprijs bepaald door een aanbesteding. Of na consultatie in de markt of na overleg met de aanbieder;
 - b. voor een maatwerkvoorziening in de vorm van een hulpmiddel of woningaanpassing wordt tevens bepaald door de wijze van beschikbaarstelling van de voorziening;
 - c. voor een pgb is dit gelijk aan de hoogte van het toegekende pgb.

Artikel 34. Eigen bijdrage voor Collectief vervoer

1. In afwijking van artikel 33 derde lid betaalt de cliënt een aparte bijdrage voor het gebruik van collectief vervoer. Deze bijdrage bestaat uit een opstaptarief (vaste prijs per rit) en een bedrag per gereisde kilometer.
2. Voor ritten buiten de straal van 25 kilometer vanaf het woonadres geldt, in afwijking van het eerste lid, een hoger kilometer tarief.
Tijdens de daluren, van 12.00 -15.00 uur, betaalt de cliënt een lager opstaptarief per rit. Dit in afwijking van het eerste lid.
3. In afwijking van het eerste lid gelden tijdens de nacht, van 0.00 - 7.00 uur, hogere tarieven voor zowel het opstappen als per kilometer.
4. In afwijking van het eerste lid geldt bij een overschrijding van het maximaal aantal toegestane kilometers een opslag op het opstaptarief.

Hoofdstuk 6. Kwaliteit en veiligheid

Artikel 35. Kwaliteitseisen maatschappelijke ondersteuning

1. Aanbieders zorgen voor een goede kwaliteit van de voorzieningen. Dit geldt ook voor de deskundigheid van de beroepskrachten. Ze doen dit door:
 - a. de voorzieningen af te stemmen op de persoonlijke situatie van de cliënt;
 - b. de voorzieningen af te stemmen op andere vormen van zorg;
 - c. het inzetten van de juiste deskundigheid;
 - d. te zorgen dat beroepskrachten tijdens hun werkzaamheden, in het kader van het leveren van voorzieningen, handelen in overeenstemming met de professionele standaard;
 - e. een verklaring omtrent het gedrag vragen voor beroepskrachten die direct contact hebben met cliënten;
 - f. er voor te zorgen dat de voorziening doeltreffend, veilig en cliëntgericht is.
2. Het college legt verder uit welke eisen er zijn voor de kwaliteit van voorzieningen in het kwaliteitskader pgb, de checklist of in de afgesloten overeenkomsten;
3. Naast andere handhavingsbevoegdheden ziet het college toe op de naleving van deze eisen door regelmatige overleggen met de aanbieders, een jaarlijks cliëntervaringsonderzoek, en het zo nodig

in overleg met de cliënt ter plaatse controleren van de geleverde voorzieningen.

Artikel 36. Verhouding prijs en kwaliteit levering voorziening door derden

1. Om een goede verhouding tussen de prijs en de kwaliteit een dienst die door een derde, als bedoeld in artikel 2.6.4 van de wet, wordt geleverd te waarborgen stelt het college vast:
 - a. een vaste prijs, die geldt voor een inschrijving zoals bedoeld in de Aanbestedingswet 2012 en het aangaan van een overeenkomst met derden; of
 - b. een reële prijs die geldt als minimumprijs voor:
 - i. een inschrijving en het aangaan van een overeenkomst met derden, en
 - ii. de vaste prijs, bedoeld in onderdeel a.
2. Het college stelt de prijzen, bedoeld in het eerste lid, vast:
 - a. conform de eisen aan de kwaliteit van die dienst, waaronder de eisen aan de deskundigheid van de beroepskracht, bedoeld in artikel 2.1.3 lid 2 onderdeel c van de wet, en
 - b. rekening houdend met de continuïteit in de hulpverlening, bedoeld in artikel 2.6.5 lid 2 van de wet, tussen degenen aan wie de dienst wordt verstrekt en de betrokken hulpverleners.
3. Bij het vaststellen van de tarieven voor door derden te leveren diensten, houdt het college in ieder geval rekening met:
 - a. kosten van de beroepskracht;
 - b. redelijke overheadkosten;
 - c. kosten voor niet-productieve uren van de beroepskrachten als gevolg van verlof, ziekte, scholing en werkoverleg;
 - d. reis- en opleidingskosten;
 - e. indexatie van loon binnen een overeenkomst;
 - f. overige kosten als gevolg van gemeentelijke eisen, zoals rapportageverplichtingen en administratieve verplichtingen.
4. Bij het vaststellen van de tarieven van door derden te leveren overige voorzieningen, houdt het college in ieder geval rekening met:
 - a. de marktprijs van de voorziening, en
 - b. de eventuele extra taken die in verband met de voorziening van de leverancier worden gevraagd, zoals:
 - i. aanmeten, leveren en plaatsen van de voorziening;
 - ii. instructie over het gebruik van de voorziening;
 - iii. onderhoud van de voorziening, en
 - iv. verplichte deelname in bepaalde samenwerkingsverbanden.

Artikel 37. Meldingsregeling calamiteiten en geweld

1. Het college zorgt voor een regeling om calamiteiten en geweldsincidenten te melden die plaatsvinden bij het verstrekken van een voorziening door een aanbieder. Het college wijst ook een toezichthoudend ambtenaar aan.
2. Aanbieders moeten iedere calamiteit en elk geweldsincident die zich voordoen bij de verstrekking van een voorziening direct melden aan de toezichthoudend ambtenaar, zoals genoemd in artikel 6.1 van de Wet.
3. De toezichthoudend ambtenaar onderzoekt de calamiteiten en geweldsincidenten en adviseert het college over het voorkomen van verdere calamiteiten en het bestrijden van geweld.
4. Het college kan met aanvullende regels bepalen welke verdere eisen gelden voor het melden van calamiteiten en geweld bij de verstrekking van een voorziening.

Hoofdstuk 7. Toezicht en handhaving

Artikel 38. Misbruik en oneigenlijk gebruik van een maatwerkvoorziening in natura of persoonsgebonden budget

1. Het college zorgt voor een rechtmatige en doelmatige uitvoering van de Wet. Dit omvat de bestrijding van misbruik, oneigenlijk gebruik en niet-gebruik van deze Wet.
2. Het college informeert cliënten, hun vertegenwoordiger en zorgaanbieders op een begrijpelijke manier over de rechten en plichten die horen bij het ontvangen van een maatwerkvoorziening of pgb.

Ook wordt uitleg gegeven over de mogelijke gevolgen van misbruik en oneigenlijk gebruik van de wet dan wel hetgeen krachtens de wet is verstrekt of toegekend.

3. Het college onderzoekt periodiek, soms steekproefsgewijs, het gebruik van maatwerkvoorzieningen en pgb's om te kijken naar de kwaliteit en om te kijken of de wet rechtmatig en doelmatig wordt gebruikt.
4. Het college stelt onderzoek in naar de rechtmatigheid van een maatwerkvoorziening of pgb als er een gegrond vermoeden bestaat van misbruik of van oneigenlijk gebruik van de wet door cliënten dan wel door zorgaanbieders.
5. Onverminderd het bepaalde in artikel 2.3.10 van de wet kan het college een beslissing over een individuele voorziening herzien dan wel intrekken als het college vaststelt dat sprake is van misbruik en/of oneigenlijk gebruik.
6. Als een cliënt opzettelijk onjuiste of onvolledige gegevens heeft verstrekt, worden de kosten in overeenstemming met artikel 2.4.1 van de wet verhaald.
7. Het college kan ten aanzien van het bepaalde in dit artikel aanvullende regels stellen.
8. Het college kan rapporteert aan de gemeenteraad over de uitvoering, de resultaten en de effecten rapporteren op het gebied van handhaving in relatie tot de beleidsuitgangspunten en -prioriteiten.

Artikel 39. Verrekening

Het college kan een terug te vorderen bedrag verrekenen met nog uit te keren (periodieke) betalingen op grond van de Wet.

Hoofdstuk 8. Waardering mantelzorgers

Artikel 40. Jaarlijkse waardering mantelzorgers

Het college bepaalt in de aanvullende regels waaruit de jaarlijkse blijk van waardering van mantelzorgers van cliënten van de gemeente bestaat.

Hoofdstuk 9. Klachten, medezeggenschap en inspraak

Artikel 41. Klachtenregeling

1. Iedere aanbieder heeft een regeling voor afhandeling van klachten van cliënten.
2. Het college controleert of aanbieders zich aan de klachtenregeling houden. Dit gebeurt via vaste overleggen met de aanbieders, en een jaarlijks cliëntervaringsonderzoek.
3. Het college kan aanvullende regels stellen over hoe klachten moeten worden afgehandeld.

Artikel 42. Medezeggenschap bij aanbieders van maatschappelijke ondersteuning

1. Aanbieders stellen een regeling vast voor de medezeggenschap van cliënten over voorgenomen besluiten van de aanbieder welke voor de gebruikers van belang zijn.
2. Het college controleert of aanbieders deze medezeggenschapsregeling naleven.

Artikel 43. Burger- en cliëntenparticipatie

1. Er is een adviesraad die het college adviseert over het beleid voor het gehele sociale domein.
2. Het college betreft deze adviesraad op tijd bij:
 - a. het doen van voorstellen voor nieuw beleid,
 - b. het geven van advies over besluiten en verordeningen,
 - c. en zorgt dat zij hulp krijgen om hun werk goed te doen.
3. Het college zorgt ervoor dat de adviesraad kan deelnemen aan regelmatig overleg. De adviesraad mag zelf onderwerpen aandragen en krijgt de informatie en ondersteuning die daarvoor nodig is.
4. Het college maakt aanvullende regels om dit goed te regelen.

Hoofdstuk 10. Slotbepalingen en overgangsrecht

Artikel 44. Evaluatie

Het door het gemeentebestuur gevoerde beleid wordt eenmaal per 4 jaar geëvalueerd.

Artikel 45. Indexering

Het college heeft de bevoegdheid om jaarlijks per 1 januari bedragen uit deze verordening of de Nadere Regels Maatschappelijke ondersteuning te verhogen of verlagen. Dit maakt aanpassing aan bijvoorbeeld inflatie of beleidswijziging mogelijk.

Artikel 46. Hardheidsclausule

In uitzonderlijke gevallen mag het college afwijken van de verordening als strikte toepassing zou leiden tot onredelijke of onbillijke situaties. Dit biedt ruimte voor maatwerk ten gunste van de cliënt.

Artikel 47. Overgangsrecht

1. Een cliënt houdt recht op een lopende voorziening die voor het tijdstip van de inwerkingtreding van deze verordening zijn verstrekt, totdat het college een nieuw besluit heeft genomen waarbij het besluit waarmee deze voorziening is verstrekt, wordt ingetrokken.
2. Op bezwaarschriften tegen een besluit wordt beslist met inachtneming van de verordening op basis waarvan het betreffende besluit is genomen.

Artikel 48. Intrekking oude verordening, inwerkingtreding en citeertitel

1. Deze verordening treedt in werking na publicatie in het Gemeenteblad vanaf 1 januari 2026.
2. De Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Albrandswaard 2022 wordt ingetrokken per 1 januari 2026.
2. Deze verordening wordt aangehaald als: Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Albrandswaard 2026.

Aldus besloten in de openbare vergadering van de raad van de gemeente Albrandswaard van **<datum>**.

de griffier,

de voorzitter,

Artikelsgewijze toelichting verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Albrandswaard 2026

Hoofdstuk 1. Begripsbepalingen

Artikel 1. Begripsbepalingen

In de Wmo en het Uitvoeringsbesluit dat daarbij hoort, staan al veel definities. Daarom staan in deze verordening alleen de belangrijkste begrippen. Niet elk onderdeel heeft uitleg nodig.

- *Lid 1 a. algemeen gebruikelijke voorziening*

Bij deze voorziening gaat het om de vraag: zou de cliënt deze voorziening ook hebben gehad als hij geen beperkingen had? De regels hiervoor komen uit uitspraken van de Centrale Raad van Beroep (CRvB). Het gaat er niet om of de cliënt dit inkomen echt heeft, maar of iemand met zo'n inkomen de voorziening kan betalen en of de voorziening normaal is volgens wat mensen in de samenleving gewoon vinden.

- *Lid 1 b. algemene voorziening*

Algemeen vrij toegankelijke voorzieningen zoals bijvoorbeeld een boodschappenservice, welzijnsactiviteiten of vrijwilligersvervoer.

- *Lid 1 e. (eigen) bijdrage*

In artikel 2.1.4 van de Wmo staat dat de gemeente een eigen bijdrage mag vragen voor ondersteuning. Als de gemeente daarvoor kiest, moet de cliënt dus een deel van de kosten zelf betalen.

- *Lid 1 f. gebruiksduur*

De gebruiksduur is de periode waarin de cliënt de voorziening in bezit heeft. Ook als hij het tijdelijk niet gebruikt, telt dat nog als gebruiksduur. Als de cliënt aangeeft dat hij het niet meer nodig heeft en het inlevert, stopt de gebruiksduur.

- *Lid 1 h. hoofdverblijf*

Het hoofdverblijf is de plek waar de cliënt het grootste deel van het jaar echt woont. Dat is niet altijd hetzelfde als het adres in de Basisregistratie Personen (BRP).

- *Lid 1 j. intramuraal*

Een intramurale verblijfsetting kan zowel van toepassing zijn op jeugdigen in een instelling (Jeugdwet) als ook op volwassenen op grond van de Wmo of de Wet langdurige zorg (Wlz).

- *Lid 1 l. leefeenheid*

Een groep mensen, dit kunnen zowel jeugdigen, jongeren als volwassenen of een combinatie zijn, die gezamenlijk een huishouden vormen. Er hoeft geen familiërelatie te zijn. Ze verblijven in dezelfde woning met een gedeelde voordeur, keuken en badkamer.

- *Lid 1 n. melding*

Elke vraag over ondersteuning telt als een melding. Het maakt niet uit hoe de vraag wordt gesteld. Ook vragen om informatie of uitleg tellen als melding.

- *Lid 1 s. semimuraal*

Een semimurale verblijfsetting kan zowel van toepassing zijn op grond van de Wmo of de Wet langdurige zorg (Wlz).

- *Lid 1 t. voorliggende voorziening*

Een voorziening die op grond van een andere wetgeving gefinancierd kan worden. Bijvoorbeeld ziekenvervoer naar het ziekenhuis wat ook vanuit de Zorgverzekeringswet (Zvw) verstrekt wordt.

Hoofdstuk 2. Melding, onderzoek en aanvraag

In dit hoofdstuk staan de regels voor het traject dat begint als een cliënt de gemeente om hulp vraagt. Dit traject begint met een melding. De melding is voor de gemeente het moment om te starten met een onderzoek. Het onderzoek is het belangrijkste onderdeel van de procedure in de Wmo 2015. Tijdens het onderzoek kijkt de gemeente of er andere oplossingen zijn dan een maatwerkvoorziening. Denk daarbij bijvoorbeeld aan voorliggende of algemene voorzieningen. Als die voldoende zijn, is een maatwerkvoorziening niet nodig.

Artikel 2. Melding

De cliënt doet een melding als hij maatschappelijke ondersteuning nodig heeft. Dit heet ook wel een hulpvraag.

De melding kan op verschillende manieren worden gedaan: schriftelijk, digitaal, mondeling of

telefonisch. Het maakt dus niet uit hoe of waar de melding wordt gedaan. De cliënt kan zelf de melding doen, maar ook iemand namens hem, zoals een familielid of mantelzorger.

Artikel 3. Cliëntondersteuning

De verplichtingen uit dit artikel staan ook in de artikelen 2.2.4 lid 1 onderdeel a en 2.3.2 lid 3 van de Wet. Het is belangrijk dat de cliënt wordt gewezen op de mogelijkheid van cliëntondersteuning. Daarom staat in de ontvangstbevestiging van de melding hoe de cliënt contact kan opnemen met een cliëntondersteuner. Cliëntondersteuning is uitgelegd in artikel 1.1.1 van de Wet. De cliëntondersteuning is gratis en onafhankelijk.

Artikel 4. Persoonlijk plan

De verplichtingen voor het college die hier genoemd worden staan ook in artikel 2.3.2 van de Wet. De cliënt mag, voordat het onderzoek start, een persoonlijk plan maken. Hierin schrijft de cliënt op, welke hulp nodig is en hoe dit georganiseerd kan worden. Het voordeel hiervan is dat de gemeente direct weet wat de wensen van de cliënt zijn. Zo houdt de cliënt zelf de regie over zijn ondersteuning.

Artikel 5. Informatie en identificatie

De verplichtingen in dit artikel komen ook uit de wet, namelijk uit artikelen 2.3.2 lid 7 en 2.3.4 lid 1. Net als bij artikel 4:2 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb), moet de cliënt ook in de onderzoeksfase de juiste informatie geven. De gemeente moet zeker weten wie de cliënt is. Daarom vraagt zij om een geldig identiteitsbewijs, zoals bedoeld in de Wet op de identificatieplicht.

Artikel 6. Onderzoek

Om een goed besluit te nemen, moet de gemeente eerst goed onderzoek doen naar de situatie van de cliënt. Bij het onderzoek kijkt de gemeente samen met de cliënt wat de behoeften, mogelijkheden en voorkeuren zijn. Daarvoor zijn alle belangrijke feiten en omstandigheden nodig. Het onderzoek gebeurt altijd in overleg met de cliënt. Als het kan, worden ook de mantelzorger(s) of een vertegenwoordiger betrokken. Soms blijkt uit dit gesprek dat een algemene voorziening al voldoende is, en een maatwerkvoorziening dus niet nodig is. Soms is een combinatie mogelijk.

De gemeente volgt bij het onderzoek de stappen uit een uitspraak van de Centrale Raad van Beroep ([ECLI:NL:CRVB:2018:819, Centrale Raad van Beroep, 16/6592 WMO15-T](#)).

Voor een goed beeld van de situatie is vaak persoonlijk contact nodig. Daarom worden meestal één of meerdere (telefonische) gesprekken gevoerd met de cliënt en eventueel ook met de mantelzorger(s) of vertegenwoordiger.

Soms is een uitgebreid gesprek niet nodig. Bijvoorbeeld als het gaat om een extra vraag over een eerdere beslissing of een duidelijke, eenvoudige vraag. In zulke gevallen kan het onderzoek ook telefonisch of via dossieronderzoek gedaan worden - altijd in overleg met de cliënt.

Artikel 7. Onderzoeksrapport

Deze bepaling volgt uit artikel 2.3.2, achtste lid, van de Wet. Het onderzoeksrapport is belangrijk voor een zorgvuldige administratie en een goed verloop van de procedure.

De gemeente geeft de cliënt een schriftelijke samenvatting van het onderzoek. Zo weet de cliënt wat de uitkomst is, en kan hij daarna een aanvraag doen voor een maatwerkvoorziening.

Het rapport bevat géén letterlijk verslag van de gesprekken. Alleen de gegevens die nodig zijn voor het besluit worden opgenomen. Een duidelijke samenvatting helpt de gemeente om de juiste beslissing te nemen én zorgt voor duidelijke communicatie met de cliënt. De inhoud van het rapport hangt af van hoe ingewikkeld het onderzoek is. Bij een eenvoudig onderzoek is de samenvatting kort, bij een complex onderzoek is een uitgebreidere toelichting nodig.

Het onderzoeksrapport kan ook gebruikt worden als plan of afspraken richting zorgaanbieder. In dit plan staat dan hoe de cliënt wordt geholpen om zelfredzaam te zijn en mee te doen in de samenleving. Als de cliënt al een persoonlijk plan heeft gemaakt, wordt dat ook in het verslag opgenomen.

Artikel 8. Advisering

Het onderzoek moet zorgvuldig gebeuren. Dit is al eerder toegelicht in artikel 6, bijvoorbeeld aan de hand van het stappenplan van de Centrale Raad van Beroep (CRvB). Soms is er voor het onderzoek

specialistische kennis nodig. In dat geval kan het college besluiten om een deskundige om advies te vragen. De gemeente zorgt ervoor dat deze deskundige voldoende kennis heeft. Ook moet voor de cliënt duidelijk zijn op welk gebied deze deskundige advies geeft, bijvoorbeeld medisch, bouwkundig of sociaal.

Artikel 9. Aanvraag

De aanvraag voor een maatwerkvoorziening kan pas gedaan worden nadat het onderzoek is afgerond of nadat de zes weken termijn van het onderzoek is verstreken en er nog geen onderzoek heeft plaatsgevonden.

In artikel 2.3.5, lid 1 van de Wmo staat dat een aanvraag alleen gaat over een maatwerkvoorziening. Soms zijn er andere oplossingen die tot tevredenheid kunnen bijdragen aan zelfredzaamheid en maatschappelijke participatie. Dit kan zonder beschikking worden ingezet. Hierbij kan gedacht worden aan algemene voorzieningen of voorliggende voorzieningen.

Bij een aanvraag voor een hulpmiddel of aanpassing van de woning die via een persoonsgebonden budget (Pgb) wordt betaald, moet de cliënt minimaal 2 offertes inleveren. De gemeente mag ook zelf offertes opvragen. Zo kan de gemeente goed vergelijken en kiezen voor de goedkoopst adequate oplossing.

Hoofdstuk 3. Maatwerkvoorziening

In dit hoofdstuk staat omschreven voor welke maatvoorzieningen een cliënt in aanmerking kan komen. Ook zijn er staan de regels en aanvullende criteria opgenomen op basis waarvan het college beslist op de aanvraag voor een maatwerkvoorziening. Een cliënt kan de maatwerkvoorziening in natura ontvangen, maar ook in de vorm van een pgb als hij dat wenst. Ook staat in dit hoofdstuk beschreven wanneer er geen maatwerkvoorziening verstrekt wordt.

Artikel 10. Criteria voor maatwerkvoorzieningen

In dit artikel zijn de algemene criteria beschreven die gelden om in aanmerking te komen voor een maatwerkvoorziening. Allereerst moet duidelijk zijn dat sprake is van beperkingen in de zelfredzaamheid en/of participatie. Daarnaast moet duidelijk zijn dat oplossingen die de cliënt zelf kan inzetten om zijn zelfredzaamheid en participatie te verbeteren, zoals eigen kracht, gebruikelijke hulp en algemeen gebruikelijke voorzieningen, niet toereikend zijn om de beperkingen te compenseren.

Lid 12: Als de gemeente een maatwerkvoorziening geeft, dan moet deze:

- compenserend zijn: dus voldoende helpen, objectief bekeken;
- én de goedkoopst adequate oplossing zijn.

Als een cliënt een duurdere voorziening wil dan nodig is, kan de gemeente een pgb geven ter waarde van de goedkoopste passende oplossing. De cliënt betaalt dan zelf het verschil.

Lid 3: Het college verstrekt geen voorzieningen die niet veilig zijn of nadelige gevolgen kunnen hebben voor de gezondheid van de cliënt.

Artikel 11. Aanvullende criteria hulp bij het huishouden

In de Wmo 2015 staat geen concrete definitie van wat een gestructureerd huishouden is. Het voeren van een gestructureerd huishouden betekent volgens uitspraken van de CRvB in elk geval:

- het schoon en op orde houden van het huishouden;
- het kunnen beschikken over schoon beddengoed en schone kleding;
- structuur aanbrengen van in het huishouden;
- hulp bij het leren om zelfstandig te wonen;
- hulp bij het omgaan met onverwachte gebeurtenissen die de dagelijkse structuur doorbreken.

De gemeente heeft ervoor gekozen om duidelijk te maken welke taken wel en niet vallen onder hulp bij het huishouden. Deze keuzes zijn gebaseerd op uitspraken van de rechter (CRvB):

— Voor het vaststellen van de benodigde inzet voor hulp bij het huishouden, wordt het recente Normenkader HHM gebruikt. Het doel van dit normenkader is het bieden van een duidelijk en objectief normenkader dat de rechtszekerheid vergroot en individuele dienstverlening verbetert. Op grond van recente uitspraak CRvB ECLI:NL:CRVB:2025:46 is het normenkader van 2019 bijgesteld.

Commented

J

Moet nummering overeen komen met die van de verordening?

Commented

J

Voorstel eruit. We hebben omschreven wanneer iemand ergens voor in aanmerking komt. We gaan dan niet ook nog omschrijven wanneer iemand niet in aanmerking komt. Want dan omschrijf je 2 keer hetzelfde.

Artikel 12. Aanvullende criteria voor begeleiding, OOGZ en (vervoer naar) dagbesteding

Lid 1 a. OGGZ (Openbare Geestelijke Gezondheidszorg)

Er is een groep van inwoners die psychische problemen hebben maar zelf geen hulp vragen. Hiervoor kunnen uiteenlopende redenen zijn: het gaat bijvoorbeeld om inwoners die hun vraag niet duidelijk kunnen formuleren, die zelf niet inzien dat ze hulp nodig hebben of om inwoners die officiële instanties wantrouwen. We spreken ook wel van zorgmijders.

Voorbeelden van psychische problemen zijn:—

- Zware verwaarlozing of vervuiling van mensen die in een woning of op straat leven;
- Drugs-, medicatie- en alcoholmisbruik in een woning of op straat;
- Ernstige vereenzaming;
- Mensen die een gevaar voor zichzelf of hun omgeving vormen.

In deze voorbeeldsituaties kan de gemeente ongevraagd ondersteuning of hulpverlening inzetten zonder dat daar een procedure aan voorafgaat van melding—onderzoek—aanvraag. Deze vorm van ongevraagde ondersteuning / hulpverlening heet bemoeizorg. Het doel is om contact te krijgen én te houden, en de persoon toe te leiden naar de juiste ondersteuning.

Lid 1 b. Ambulante Begeleiding

Het behouden of verbeteren van de zelfredzaamheid en/of participatie kan bereikt worden met het behalen van doelen gericht op onder andere:

- het creëren en behouden van overzicht en controle op een gezonde financiële huishouding
- het aanleren van woonvaardigheden;
- het niet geven van overlast;
- het aanleren van vaardigheden om zelfstandig te kunnen wonen;
- het op orde brengen en houden van administratie en financiën;
- het aanbrengen van structuur in het dagelijks leven;
- toeleiden naar voorliggende of algemene voorzieningen zoals bewindvoering, maatschappelijk werk;
- zinvolle invulling van het dagelijks leven organiseren bijvoorbeeld in de vorm van (arbeidsmatige) dagbesteding, (vrijwilligers) werk of sport/hobby's.

Lid 2. Dagbesteding

Als iemand niet (meer) in staat is om te werken of vrijwilligerswerk te doen, kan hij gebruikmaken van dagbesteding. De gemeente kijkt wat past bij de hulpvraag van de cliënt. De maatwerkvoorziening geldt voor de dichtstbijzijnde passende locatie. Wanneer de cliënt aangeeft voorkeur te hebben voor een andere locatie buiten de gemeentegrenzen of de regio, komen de extra (vervoers) kosten voor eigen rekening van de cliënt.

Artikel 13. Aanvullende criteria kortdurend verblijf

Soms heeft een mantelzorger tijdelijk rust nodig. Dan kan de cliënt in aanmerking komen voor kortdurend verblijf. De gemeente kan hiervoor een deskundig advies opvragen om te beoordelen of de mantelzorger overbelast is.

Als er sprake is van een crisissituatie, bijvoorbeeld bij mensen met dementie, en de casemanager doet een melding, dan kan de gemeente deze versneld afhandelen en toekennen.

Artikel 14. Aanvullende criteria Beschermd Wonen (intramuraal en semi-muraal)

Gemeenten zijn sinds 2015 verantwoordelijk voor Beschermd Wonen (BW). De financiering daarvan loopt via de centrumgemeenten. De gemeente Rotterdam is centrumgemeente voor wat betreft de verstrekking van de maatwerkvoorziening Beschermd Wonen voor de regiogemeenten Albrandswaard, Barendrecht, Ridderkerk, Capelle aan den IJssel, Krimpen aan den IJssel en Lansingerland. Beschermd wonen is bedoeld voor mensen met (ernstige) psychische problemen die niet zelfstandig kunnen wonen en die een 24 uur per dag begeleiding en toezicht nodig hebben.

Doelgroep Beschermd Wonen

Een inwoner komt in aanmerking voor BW, als hij in verband met psychische problemen niet in staat is op eigen kracht, met gebruikelijke en ambulante hulp, met mantelzorg of met hulp van andere

personen uit zijn eigen sociale netwerk, zelfstandig te wonen en te participeren in de samenleving. Zij komen in aanmerking voor Beschermd Wonen als:

- De inwoner is 18 jaar of ouder.
- De inwoner heeft de Nederlandse nationaliteit of verblijft legaal in Nederland.
- De inwoner voldoet aan hetgeen gesteld is in de Handreiking Landelijke Toegankelijkheid Beschermd Wonen van de VNG.
- De inwoner heeft psychische problemen.
- De problemen die de inwoner ondervindt in het zelfstandig wonen en participeren in de samenleving zijn niet op te lossen op eigen kracht, met gebruikelijke en ambulante hulp, mantelzorg, hulp vanuit andere personen uit het eigen sociaal netwerk, algemene of andere maatwerk voorzieningen en/of (para)medische zorg.
- Cliënten kunnen hun zorgvraag niet uitstellen en/of kunnen niet zelf hulp inroepen.

Van beschermd wonen naar beschermd thuis (BT)

Steeds vaker wordt er gewerkt aan meer zelfstandigheid voor cliënten. Hierdoor is de beweging te zien van intramuraal wonen met intensief toezicht naar beschermd thuis. Het gevolg hiervan is dat het aanbod van Beschermd Wonen van intramurale voorzieningen op een verantwoorde manier afgebouwd kan worden en/of omgezet kan worden naar semimurale voorzieningen. Het is de bedoeling dat hiervoor in de plaats ambulante ondersteuning en lichtere woonvormen in wijken komen. Hierdoor ontstaat er een woon- en leefsituatie met meer zelfstandigheid voor de cliënt, waarin vaardigheden worden gestimuleerd en sprake is van meer verbinding met de (mensen in de) wijk. Hierdoor verandert de positie van cliënt naar wijkbewoner. De ontwikkeling van BW naar BT wordt gerealiseerd door de regionale inkoop van semimurale voorzieningen.

Artikel 15. Aanvullende criteria semimurale ondersteuning

In een semimurale voorziening wonen de cliënten zelfstandig, veelal op basis van een huurzorgovereenkomst, geclusterd in de wijk of gespikkeld in een flat, waarbij de loopafstand tot de zorgaanbieder maximaal 10 minuten is. Hierdoor kan de zorgaanbieder anticiperen op niet-geplande ondersteuningsbehoefte van deze kwetsbare cliënten die 24-uurs zorg en ondersteuning in de nabijheid nodig hebben bij het zelfstandig wonen.

Artikel 16. Aanvullende criteria intramurale ondersteuning

Intramurale ondersteuning is bedoeld voor kwetsbare mensen die tijdelijk niet zelfstandig kunnen wonen. Dit komt doordat zij een verstandelijke beperking of psychische of sociale problemen hebben. Zij hebben de hele dag en nacht hulp dichtbij nodig (24 uur per dag), zodat zorgverleners direct kunnen helpen als dat nodig is. Zo kan bijvoorbeeld voorkomen worden dat de situatie erger wordt. Deze mensen hebben hulp nodig die niet gepland kan worden en niet kan wachten. Daarom wonen zij in een speciale, beschermde woonplek. Dit gebeurt op basis van de Wmo 2015, onder de vorm verblijf met intramurale ondersteuning. Daarbij hoort standaard ook het onderdeel verblijf. Dit valt niet onder de Wet langdurige zorg (Wlz) of de Wet forensische zorg.

Intramurale ondersteuning betekent: hulp die wordt gegeven op de woonplek zelf, tussen 7.00 uur en 23.00 uur. Deze hulp is gericht op het dagelijks leven, persoonlijke verzorging en gezondheid. Voor de nacht (23.00 uur tot 07.00 uur) krijgt de cliënt een aparte indicatie: nachtelijke ondersteuning (zoals een slaapwacht of iemand die wakker blijft).

Daarnaast kan de cliënt ook nog hulp nodig hebben bij dagbesteding en financiën. Ook dat wordt apart beoordeeld.

Artikel 17. Aanvullende criteria nachtelijke ondersteuning

Nachtelijke ondersteuning is bedoeld voor cliënten met meerdere problemen, zoals psychische aandoeningen, een verstandelijke beperking of huiselijk geweld. Zij hebben 's nachts toezicht nodig om veilig en gestructureerd te kunnen wonen, voor hun eigen veiligheid en die van anderen.

Artikel 18. Aanvullende criteria verblijf

Verblijf wordt verstrekt in combinatie met intramurale ondersteuning en nachtelijke ondersteuning (slapend of wakend) aan de cliënt groepen (O)GGZ, verstandelijk beperkten en slachtoffers huiselijk geweld.

In de Wmo 2015 is in artikel 1.2.1 geregeld dat beschermd wonen en opvang worden verstrekt door de gemeente tot welke de cliënt zich wendt. Gemeenten hebben landelijke afspraken gemaakt over hoe opvang en beschermd wonen worden geregeld (convenant VNG). Deze afspraken zijn verwerkt in het Rotterdamse beleid voor maatschappelijke ondersteuning en jeugdhulp 2025 (artikel 3.2.13).

Artikel 19. Aanvullende criteria maatschappelijke opvang

Centraal Onthaal is een verzamelnaam voor het stedelijk loket dat het recht op maatschappelijke opvang voor volwassenen, jongeren en gezinnen vaststelt.

Om in aanmerking te komen voor opvang via de Wmo moet de aanvrager op grond van artikel 2.3.5 lid 1 Wmo 2015 ingezetene van Nederland te zijn. Ook moet de aanvrager zich hebben ingeschreven in de Basisregistratie personen (BRP).

Op grond van artikel 5.1.1, lid 1 onder a is met aanbieders van de maatschappelijke opvang voor volwassenen door het college afgesproken dat cliënten in deze opvang voor de koude en warme maaltijden in de opvang een vaste algemeen gebruikelijke bijdrage betalen.

Op grond van artikel 5.1.3 lid 2 onder a is een cliënt geen wettelijke eigen bijdrage op grond van de Wmo 2015 verschuldigd voor de verstrekking van de opvang. Mocht er in de opvang, nadat de basis op orde is, een wmo maatwerkvoorziening worden verstrekt aan de cliënt, dan is deze daarvoor wel de wettelijke eigen bijdrage verschuldigd.

Het doel is altijd de cliënt in staat te stellen zich zo snel als mogelijk op eigen kracht te kunnen handhaven in de samenleving.

Artikel 20. Vormen van maatschappelijke opvang

Op basis van de Subsidieregeling maatschappelijke opvang Rotterdam wordt voorzien in voldoende maatschappelijke opvanglocaties en worden kwaliteitseisen aan deze locaties gesteld.

Artikel 21. Landelijke toegankelijkheid

In artikel 1.2.1 van de Wmo 2015 staat dat een cliënt beschermd wonen of opvang krijgt via de gemeente waar hij zich meldt. Om dit goed te regelen, zijn er landelijke afspraken gemaakt tussen gemeenten. Deze zijn vastgelegd in een convenant van de VNG en zijn verwerkt in het Rotterdamse beleid (artikel 4.4).

Artikel 22. Aanvullende criteria woonvoorzieningen en woningaanpassingen

Lid 2: Ultraaskamer: de ultraaskamer is een voorziening die wordt toegekend aan cliënten met een verhoogd risico op letsel als ze zich niet kunnen afzonderen.

Lid 3: het college beoordeelt individueel of ondersteuning langdurig noodzakelijk is. Een maatwerkvoorziening is in ieder geval langdurig noodzakelijk wanneer de ondersteuning langer dan zes maanden nodig is. Als het verstrekken van een tegemoetkoming voor verhuizen en inrichten de goedkoopst compenserende voorziening is, dan verstrekt het college deze tegemoetkoming (primaat van verhuizing). De cliënt kan dit geld ook gebruiken om de huidige woning aan te passen. Maar dan vervalt het recht op andere woningaanpassingen in de toekomst. Dit omdat verhuizen naar een adequate aangepaste woning de goedkoopst adequate oplossing was.

Lid 7: In een gebouw gericht op specifieke doelgroepen zoals 55+ woningen, thuis+flats, aanleunwoningen, VPT-woningen of woningen voor mensen met een beperking, wordt verwacht dat de inrichting is aangepast op deze doelgroep. Er worden geen woonvoorzieningen of aanpassingen verstrekt om de toegankelijkheid of doorgankelijkheid te bevorderen.

Artikel 23. Aanvullende criteria vervoersvoorzieningen

De Wmo 2015 zegt dat iemand, ondanks zijn lichamelijke of geestelijke beperkingen, moet kunnen meedoen in de samenleving. Dat betekent bijvoorbeeld: mensen ontmoeten, boodschappen doen en activiteiten volgen. Hiervoor is het een vereiste dat hij zich kan verplaatsen.

Bij het bepalen van het te bereiken resultaat gaat het er bij maatschappelijke participatie niet om hoe vaak een cliënt een bestemming wil bereiken, maar om hoe vaak hij dat zou moeten kunnen. Kortom het gaat niet om wenselijkheid maar om noodzakelijkheid. Vanuit de Wmo volgt slechts verder de verplichting om cliënt te compenseren die beperkingen ondervindt bij lokale verplaatsingen. Lokale

verplaatsingen zijn verplaatsingen in de directe woon- en leefomgeving met een afstand tot maximaal 25 kilometer.

Met de taxipas wordt cliënt in staat gesteld om maximaal 2000 km op jaarbasis te reizen in de directe woon- en leefomgeving. Is sprake van een combinatie van een maatwerkvoorziening voor verplaatsingen in de directe woon- en leefomgeving, dan mag cliënt 1000 km met het collectief vervoer reizen.

Als iemand de voorziening zes maanden niet gebruikt, onderzoekt de gemeente of deze nog wel nodig is. Hiervoor kan de pas tijdelijk geblokkeerd worden. Na een jaar geen gebruik en opnieuw zes maanden geen reactie, kan de voorziening worden beëindigd.

Als één voorziening compenserend is, voldoet het college aan de compensatieplicht en is een extra hulpmiddel niet noodzakelijk. Bijvoorbeeld een combinatie van elektrische rolstoel met een handbike.

Artikel 24. Aanvullende criteria rolstoelen

Vanuit de Zvw worden rolstoelen verstrekt voor beperkte (<26 weken) of onzekere duur. Als de cliënt incidenteel maar over een langere periode dan 26 weken gebruik wil maken van een transportrolstoel, kan de cliënt een rolstoel gebruiken vanuit de rolstoelpool. De rolstoelpool kan op strategische locaties beschikbaar gesteld worden, zoals bijvoorbeeld in doelgroepengebouwen. Is cliënt langdurig aangewezen op zittende verplaatsingen dan komt de cliënt vanuit de Wmo in aanmerking voor een rolstoel.

Voor een elektrische rolstoel gelden aanvullende voorwaarden. Alleen cliënten die daar echt op zijn aangewezen, komen daarvoor in aanmerking. In andere gevallen wordt een handbewogen rolstoel verstrekt.

Artikel 25. Aanvullende criteria sportvoorzieningen

Sporten kan voor een cliënt een belangrijke manier zijn om andere mensen te ontmoeten (participeren). Dit is in de verordening zo ingevuld dat cliënt aangewezen moet zijn op een sportvoorziening voor de beoefening van de verkozen sport en lid van een vereniging moet zijn.

Artikel 26. Weigeringsgronden

In de rechtbankjurisprudentie is bepaald dat de redenen voor een afwijzing altijd in de verordening moeten staan.

Lid 1 a

In artikel 2.3.5, lid 5 van de Wmo 2015 staat dat een maatwerkvoorziening alleen wordt verstrekt als de hulp niet op een andere manier beschikbaar is.

Als een cliënt recht heeft op hulp via een andere wettelijke regeling, bijvoorbeeld via de Zorgverzekeringswet of de Wet langdurige zorg (Wlz), moet de gemeente deze mogelijkheid als eerste laten benutten. Dit wordt in de Wmo beschouwd als een vorm van eigen kracht: de cliënt maakt gebruik van wat wettelijk al beschikbaar is. Daarom geldt dat de gemeente in zo'n geval geen maatwerkvoorziening hoeft toe te kennen.

Lid 1 b en c

Hier wordt bedoeld op de situatie dat de cliënt een voorziening realiseert of aankoopt en daarna pas een beroep op de gemeente doet. Als de voorziening is gerealiseerd voor de melding, dan bestaan er feitelijk geen beperkingen meer die het college moet compenseren. De cliënt heeft op deze wijze laten zien dat de hulpvraag in eigen kracht opgelost kan worden. Er wordt alleen een uitzondering gemaakt als er sprake was van een acute noodsituatie, waardoor cliënt niet in staat was om eerst contact te zoeken met de gemeente. Is de voorziening na de melding, maar voor de aanvraag of het besluit daarop gerealiseerd, dan kan het college de voorziening weigeren als de noodzaak, adequaatheid en passendheid van die voorziening en de gemaakte kosten achteraf niet meer beoordeeld kan worden. Dat is alleen anders als tevoren contact is gezocht met het college en het college expliciet toestemming heeft gegeven voor de aankoop/realisering van de gevraagde voorziening. □

Lid 1 d

In dit deel staat dat een aanvraag kan worden afgewezen als het gaat om een vergoeding of

voorziening die al eerder is gegeven. Dit geldt vooral als het verlies van het middel door toedoen van de cliënt is ontstaan, bijvoorbeeld door onvoorzichtig gedrag of nalatigheid. Als de cliënt er niets aan kan doen, wordt de aanvraag niet geweigerd.

Hier speelt ook de eigen verantwoordelijkheid van de cliënt een rol. Bijvoorbeeld: als in een woning een verstelbare keuken of een andere dure voorziening is geplaatst, moet dit worden meegerekend in de waarde van het huis voor de verzekering. Dit risico moet de cliënt laten meeverzekeren in de opstalverzekering. Als er daarna brand uitbreekt en blijkt dat de woning niet goed genoeg verzekerd is, kan de cliënt op dat moment geen gebruik maken van deze regeling.

Lid 1 e

Als de cliënt bij het maken van keuzes redelijkerwijs had kunnen weten dat dit tot problemen zou leiden, mag de gemeente een aanvraag weigeren.

Bijvoorbeeld: Bij het vernieuwen van de keuken wordt een opstap niet meegenomen in de verbouwing terwijl bekend is dat cliënt een spieraandoening heeft. Op termijn valt dan te verwachten dat deze opstap problemen gaat opleveren.

Lid 1 f

Wanneer er reden is om aan te nemen dat cliënt in aanmerking kan komen voor een Wlz-indicatie, zal de cliënt deze aanvraag eerst in moeten dienen bij het ClZ voordat de cliënt in aanmerking kan komen voor een Wmo maatwerkvoorziening. Wanneer de Wlz-indicatie is afgewezen of beëindigd en de cliënt dit aan kan tonen of toestemming geeft deze informatie bij het ClZ op te vragen, kan er alsnog een beoordeling voor een Wmo-maatwerkvoorziening plaatsvinden.

Lid 2 a

De in het tweede lid opgenomen gronden zijn specifiek van toepassing op maatwerkvoorzieningen ter ondersteuning van de zelfredzaamheid en participatie.

Een voorziening moet langdurig noodzakelijk moet zijn. Het begrip langdurig noodzakelijk bestaat uit 2 onderdelen die los van elkaar bekeken kunnen worden. De voorziening moet:

- noodzakelijk zijn om de beperkingen te compenseren;
- langdurig noodzakelijk zijn.

Met langdurig wordt bedoeld dat de cliënt voor minimaal 6 maanden aangewezen moet zijn op de desbetreffende voorziening. Voor langere tijd betekent dan ook in ieder geval dat wie tijdelijk beperkingen ondervindt, bijvoorbeeld door een ongeluk, niet voor een voorziening in aanmerking komt. Degene die voor 'beperkte of onzekere duur' beperkingen ondervindt kan een beroep doen op de Zorgverzekeringswet.

Kenmerkend is dat de beperking die iemand heeft, volgens de medische wetenschap op het moment van de aanvraag niet meer kan verbeteren. Er is dus geen reden om te verwachten dat de situatie van de cliënt beter wordt. De voorspelling over de toekomst (prognose) is daarom heel belangrijk.

Als de prognose zegt dat de cliënt na een tijdje zonder de hulpmiddelen of aanpassingen kan, dan mag het college ervan uitgaan dat het maar tijdelijk nodig is.

Maar als de situatie steeds wisselt, met periodes van verbetering en terugval, kan er juist sprake zijn van een langdurige behoefte aan de voorziening.

De medisch adviseur helpt mee bepalen of er wel of geen langdurige noodzaak is voor de voorziening.

Lid 3

In lid 3 zijn de specifieke weigeringsgronden opgenomen die gelden bij de toekenning van woonvoorzieningen. Het college kan in plaats van een woningaanpassing ook een verhuiskostenvergoeding verstrekken.

Ad. a

Het college hoeft geen voorziening te verstrekken als de beperkingen het gevolg zijn van de aard van de gebruikte materialen. Ook als de beperkingen voortkomen uit achterstallig onderhoud van de woning hoeft het college geen woonvoorziening te verstrekken.

Dit beginsel geldt niet als is voldaan aan de volgende twee eisen (zie CRvB 03-07-2013, nr. 11/4346 WMO, zie ook Rechtbank 's-Hertogenbosch 07-06-2010, nr. AWB 09/2976 WMO):

- de cliënt heeft goede pogingen ondernomen om de gebreken door de verhuurder te laten wegnemen; en
- met het oog op de gezondheidstoestand van de belanghebbende is er binnen redelijkerwijs aanvaardbaar tijdsbestek geen uitzicht op opheffing van de gebreken.

Ad. b

Een maatwerkvoorziening wordt alleen verstrekt als het woonruimten betreft die als zelfstandige woonruimte in het kader van de Wet op de huurtoeslag ook als zodanig aangemerkt worden.

Ad. c

Er worden geen voorzieningen verstrekt in gemeenschappelijke ruimten, anders dan de genoemde in deze bepaling. Naar het oordeel van de CRvB is een dergelijke bepaling in het algemeen niet in strijd met de de Wmo, zie CRvB 02-11-2011, nr. 10/6238 WMO-T).

Ad. d, e en f

Als er in de te verlaten woning geen problemen bij de zelfredzaamheid werden ervaren, is de verhuizing naar de nieuwe woning kennelijk de oorzaak van de problemen en is men verhuisd naar een ongeschikte woning. Niet de ondervonden beperking, maar de verhuizing naar een niet geschikte woning is dan de voornaamste oorzaak van de ondervonden problemen. Uitzondering op deze bepaling is de zogeheten "belangrijke reden". De beoordeling of sprake is van een belangrijke reden is echter steeds afhankelijk van een weging van alle van belang zijnde feiten en omstandigheden.

Als een cliënt gaat verhuizen, moet hij of zij op zoek gaan naar een woning die zo goed mogelijk past bij zijn of haar situatie. Het is niet de bedoeling dat iemand zomaar een woning kiest die niet geschikt is, en daarna bij de gemeente aanklopt voor aanpassingen.

Met "verhuizen" bedoelt men hier niet alleen de daadwerkelijke verhuizing, maar ook alles wat er normaal gesproken aan voorafgaat. Denk aan het tekenen van een koopcontract, huurcontract of erfpachtovereenkomst. Dat zijn onomkeerbare stappen die betekenen dat de verhuizing bijna zeker doorgaat.

Voor de gemeente is het belangrijk om een goed beeld te hebben van het aantal woningen dat al aangepast is of makkelijk aangepast kan worden. Alleen dan kan de gemeente beoordelen of iemand naar een geschikte woning verhuist. Als een cliënt vanuit een andere gemeente verhuist en van tevoren geen contact heeft opgenomen met de gemeente om samen te kijken naar andere mogelijkheden of toestemming te vragen, dan verandert er iets. Dan moet de cliënt zelf bewijzen (met controleerbare informatie) dat er geen geschikte woning beschikbaar was. Dit volgt uit een uitspraak van de Centrale Raad van Beroep van 13 april 2011 (zaaknummer 09/3047 WMO e.a.).

Bijvoorbeeld: een cliënt in een rolstoel verhuist naar een woning zonder lift. De daaruit voortvloeiende beperkingen waren voorzienbaar, dus kan het college de aanvraag afwijzen.

Ad. h

Bij co-ouderschap ligt het ouderlijk gezag in de praktijk vaak bij beide ouders.

Het juridische hoofdverblijf van een kind wordt meestal door de rechter bepaald en vastgelegd in het ouderschapsplan. Als het hoofdverblijf niet is vastgesteld, dan kan gekeken worden naar het feitelijk verblijf. In de praktijk kan het voorkomen dat het feitelijk verblijf evenredig is verdeeld. Nu de CRvB heeft geoordeeld dat een cliënt niet in meerdere gemeenten tegelijkertijd woonplaats kan hebben, dient de inschrijving van het kind in het Brp de doorslag te geven.

Voor wat betreft woningaanpassingen heeft dit tot gevolg dat slechts één woning hoeft te worden aangepast. In artikel 1:247 lid 4 BW is gewaarborgd dat het kind recht heeft op een gelijkwaardige verzorging en opvoeding door beide ouders. En uit artikel 3 IVRK volgt dat het belang van het kind voorop moet staan bij alle maatregelen die kinderen aangaan. Om die reden is de uitzondering voor co-ouderschap opgenomen.

Ad. i

Voorzieningen die bij nieuwbouw of verbouwing zonder grote kosten meegenomen hadden kunnen worden, hoeven niet meer apart vergoed te worden.

Artikel 27. Inhoud beschikking

De cliënt moet op basis van de beschikking die hij ontvangt de informatie krijgen die nodig is om zijn rechtspositie te bepalen en te begrijpen. Hiervoor is nodig dat de beschikking de cliënt goed en volledig informeert. In dit artikel staat beschreven welke onderdelen in ieder geval in de beschikking moeten worden opgenomen. □

Hoofdstuk 4. Persoonsgebonden budget (Pgb)

In dit hoofdstuk staan de regels voor het pgb. Er wordt uitgelegd wanneer iemand een pgb kan krijgen, wat de voorwaarden zijn en hoe de hoogte van het pgb wordt vastgesteld.

Artikel 28. Regels voor pgb

Lid 1

Het college kan op grond van artikel 2.3.6 van de wet een pgb verstrekken. In dit lid staan de voorwaarden en het kwaliteitskader waaraan voldaan moet worden om in aanmerking te komen voor een pgb.

Lid 2

Om budgetbeheerder te kunnen zijn, moet voldaan worden aan de Pgb-toets van PerSaldo in aanwezigheid van de klantmanager. De toets bevat 10 budgetvaardigheden waaronder het beoordelen van passende en kwalitatieve zorg en het coördineren van de hulpverlening. Alleen het financieel kunnen beheren van een budget, is onvoldoende om budgetbeheerder te kunnen zijn. Dit betekent dat bijvoorbeeld een bewindvoerder geen budgetbeheerder kan zijn.

Lid 3

Als de cliënt in aanmerking wil komen voor een pgb, moet hij op grond van deze verordening een budgetplan en ondersteuningsplan opstellen. In deze bepaling is aangegeven welke onderdelen in ieder geval opgenomen moeten zijn in dat budgetplan. Een aantal zaken volgen rechtstreeks uit de wet. De Wmo 2015 noemt in artikel 2.3.6, namelijk een aantal criteria om in aanmerking te kunnen komen voor een pgb. De gemeente gebruikt dit plan om te controleren of aan de voorwaarden uit de Wmo is voldaan als bedoeld in artikel 2.3.6 van de Wet.

Lid 4 en lid 5

In lid 3 zijn een aantal kostenposten genoemd die niet uit het pgb gefinancierd mogen worden. Het pgb is enkel en alleen bedoeld voor financiering van de noodzakelijke voorziening. Het pgb bevat om die reden ook geen vrij besteedbaar deel (lid 4).

Lid 6

Het is mogelijk om de SVB te verzoeken om betalingen uit het pgb tijdelijk op te schorten, bijvoorbeeld in situaties waarbij de cliënt tijdelijk in het ziekenhuis is opgenomen of voor langere tijd in het buitenland verblijft. De voorziening hoeft dan niet direct te worden beëindigd, maar kan tijdelijk worden stop gezet.

Lid 7

Omdat cliënten vaak kwetsbare personen betreffen, is als voorwaarde voor verstrekking van een pgb opgenomen dat de zorgverlener een VOG overhandigt. Voor wat betreft de zorgaanbieders in natura volgt deze verplichting uit de gestelde kwaliteitseisen.

Lid 8

Op grond van het kwaliteitskader, is het mogelijk om de geleverde kwaliteit van de aanbieders te controleren en beoordelen. Het maakt mogelijk om pgb aanbieders aan te spreken op de geleverde kwaliteit en hier mogelijk consequenties aan te verbinden.

Cliënt is zelf verantwoordelijk voor inkoop van kwalitatief verantwoorde ondersteuning. Het college heeft echter wel een rol bij de beoordeling of sprake is van goede kwaliteit. Bij het beoordelen van de kwaliteit weegt het college mee of de diensten, hulpmiddelen, woningaanpassingen en andere maatregelen in redelijkheid geschikt zijn voor het doel waarvoor het persoonsgebonden budget wordt verstrekt (artikel 2.3.6 lid 3 Wmo 2015).

Commented [Avatar] Omschrijven om welke VOG het gaat.

Commented [Avatar] Let op geldt dus niet voor informele zorg deze eis.

Lid 9

Het pgb moet binnen een bepaalde tijd worden besteed. Zo weet iedereen waar hij aan toe is, en blijft het proces duidelijk en rechtmatig.

Artikel 29. Onderscheid formele en informele hulp

Voor de bepaling van het pgb-tarief wordt onderscheid gemaakt tussen formele en informele hulp. Van formele hulp is sprake als de hulp verleend wordt in het kader van de uitoefening van een bedrijf of beroep. De hulp wordt dan verleend door een zorgaanbieder of door een zelfstandige hulpverlener (ZZP-er) die geregistreerd staat in het Handelsregister. Hierop geldt één (belangrijke) uitzondering en dat is wanneer de hulpverlener een bloed- of aanverwant is in de 1e of 2e graad (o.a. ouders, broers, zussen en kinderen). Bij hulpverlening door een bloed- of aanverwant in de 1e of 2e graad, is altijd sprake van informele hulp. Ook al gaat het om een hulpverlener die voldoet aan de criteria genoemd in lid 2 van deze bepaling; dan nog geldt dat in het kader van deze verordening als informele hulp. De achtergrond daarvan is dat ook familieleden met een zorg-gerelateerd beroep of opleiding in eerste instantie een affectieve relatie hebben met de budgethouder. Dat is dan ook doorslaggevend voor het bijbehorende pgb-tarief.

Informele hulp is alle hulp die geboden wordt door bloed- of aanverwanten in de 1e of 2e graad, of door personen die niet beroeps of bedrijfsmatig ondersteuning verlenen. In de praktijk gaat het dan meestal om personen uit het sociale netwerk.

Artikel 30. Hoogte pgb

De Wmo schrijft voor dat het pgb toereikend moet zijn (artikel 2.1.3, lid 2b). De gemeente mag verschillende tarieven gebruiken voor verschillende soorten hulp en hulpverleners. De Regeling Dienstverlening Aan Huis (RDAH) is afgeschaft per 1-1-2026: dit heeft gevolgen voor budgethouders die nu 3 dagen per week of minder ondersteuning krijgen. Voor die zorgverleners moet de budgethouder ook werkgeverslasten gaan afdragen. Dit bedraagt ongeveer 20% van het tarief. Dit heeft invloed op tarieven die cliënten vanuit een pgb aan de zorgverleners moeten betalen. De tarieven worden hoger waardoor zij mogelijk niet meer dezelfde ondersteuning kunnen betalen die ze nu hebben.

Lid 1

In deze bepaling is het tarief vastgelegd voor een hulpmiddel, bijvoorbeeld een scootmobiel of woningaanpassing. Het maximale tarief wordt bepaald aan de hand van de zorg in natura-tarieven. Als de cliënt aangeeft dat de voorziening voor een lager tarief ingekocht kan worden, mag uitgegaan worden van dit lagere tarief. Als de gemeente voor het betreffende hulpmiddel geen overeenkomst heeft met een leverancier, wordt de hoogte van het pgb op offertebasis bepaald.

Lid 2

Cliënten die gebruik kunnen maken van collectief vervoer, hebben aanspraak op de natura voorziening en niet op een pgb. Is een cliënt echter aangewezen op een andere vorm van vervoer, dan wordt de hoogte van een pgb afgestemd op de afstand die cliënt zou kunnen reizen met behulp van collectief vervoer. Deze afstand bedraagt maximaal 2000 kilometer binnen de eigen woon- en leefomgeving en mits er geen andere vervoersvoorziening verstrekt is.

Lid 3

Hierin wordt de maximale hoogte van het persoonsgebonden budget voor diensten voor professionals en het informele netwerk bepaald.

Voor formele hulp geldt dat het pgb-tarief gebaseerd is op de kostprijs van vergelijkbare maatwerkvoorziening in natura.

Voor informele hulp geldt een tarief op basis van het uurloon van de hoogste periodiek behorende bij de voor de betreffende periode geldende cao, te vermeerderen met vakantietoeslag en de tegenwaarde van de verlofuren.

Dit is conform een tweetal uitspraken van de Centrale Raad van Beroep. De Raad oordeelt dat het gebruik van het wettelijk minimumloon als norm voor het inkopen van huishoudelijk ondersteuning en individuele begeleiding bij een persoon die tot het sociale netwerk niet is toegestaan. Zij oordeelt dat de hoogte van deze pgb-uurtarieven minimaal de hoogte moet hebben van het uurloon van de hoogste periodiek behorende bij de voor de betreffende periode geldende cao, te vermeerderen met vakantietoeslag en de tegenwaarde van de verlofuren.

Voor huishoudelijke ondersteuning betreft het de hoogste periodiek behorende bij hulp bij het huishouden van de cao VVT. Voor individuele begeleiding betreft het de hoogste periodiek behorende bij de Functie Waardering Gezondheidszorg (FWG 30) van de cao VVT (ECLI:NL:CRVB:2023:1394 en ECLI:NL:CRVB:2023:1580).

Lid 8

Het pgb tarief wordt gedurende de looptijd van de toekenning van de maatwerkvoorziening voor dienstverlening, tussentijds niet geïndexeerd. De budgethouder sluit een zorgovereenkomst af met de hulpverlener met een vooraf vastgesteld uurtarief gedurende de looptijd van de overeenkomst. Dit voorkomt extra werk en bureaucratie voor zowel de budgethouder als het college. Wanneer de budgethouder er toch voor kiest om wel jaarlijkse indexatie toe te passen, zal de toekenning voor de duur van een jaar zijn. De budgethouder dient dan jaarlijks een nieuwe melding voor verlenging in te dienen.

Artikel 31. Nadere verplichtingen budgethouder

Dit artikel stelt een aantal specifieke voorwaarden aan de budgethouder. De budgethouder is verplicht om de aangeschafte voorziening te behandelen alsof het zijn eigendom is. Dit wil zeggen, goed te onderhouden, te verzekeren en op een zorgvuldige wijze mee om te gaan.

Hoofdstuk 5. Bijdrage in de kosten

De gemeente mag van cliënten een bijdrage in de kosten vragen voor maatwerkvoorzieningen en algemene voorzieningen. In dit hoofdstuk staan de regels over deze bijdrage.

Artikel 32. Bijdrage in de kosten van maatwerkvoorzieningen, pgb en sommige algemene voorzieningen

De gemeente mag van cliënten een bijdrage in de kosten vragen voor:

- voor maatwerkvoorzieningen in natura,
- voor een persoonsgebonden budget (pgb),
- en voor bepaalde algemene voorzieningen.

Lid 1 en 2

Formuleert deze verplichting voor wat betreft de bijdrage in de kosten van maatwerkvoorzieningen of persoonsgebonden budgets en bij verordening aangewezen algemene voorzieningen.

Lid 3

De hoogte van de eigen bijdrage is landelijk bepaald en wordt vastgesteld door het Centraal Administratie Kantoor (CAK). Het uitgangspunt is wel dat de totale eigen bijdrage voor een maatwerkvoorziening, de kostprijs van de betreffende voorziening niet mag overstijgen: de gemeente mag geen winst maken op de bijdragen.

Lid 5

Dit lid legt uit hoe de kostprijs wordt vastgesteld bij zorg in natura en bij een pgb.

De kostprijs bepaalt de maximale hoogte van de eigen bijdrage die een cliënt moet betalen.

Artikel 33. Bijdrage in de kosten van de maatwerkvoorziening Collectief vervoer

De hoogte van de eigen bijdrage voor collectief vervoer, wordt bepaald door het tijdstip waarop de rit uitgevoerd wordt. Omdat de bijdrage jaarlijks aangepast wordt door indexering, staat het bedrag in de Nadere regels.

Hoofdstuk 6. Kwaliteit en veiligheid

De gemeente en zorgaanbieders zijn samen verantwoordelijk voor goede kwaliteit van de voorzieningen. In de verordening staat welke kwaliteitseisen er zijn waaronder eisen met betrekking tot de deskundigheid van beroepskrachten (artikel 2.1.3 lid 2 onderdeel c van de wet). Ook worden er regels gesteld die een goede verhouding waarborgen tussen de prijs voor de levering van een voorziening (artikel 2.6.6 van de wet).

Artikel 34. Kwaliteitseisen maatschappelijke ondersteuning

Deze bepaling betreft een uitwerking van de verordeningplicht in artikel 2.1.3, tweede lid, onder c, van de wet, waarin is bepaald dat in de verordening in ieder geval wordt bepaald welke kwaliteitseisen

worden gesteld aan de voorzieningen en de eisen met betrekking tot de deskundigheid van beroepskrachten.

Artikel 35. Verhouding prijs en kwaliteit levering voorziening door derden

Algemeen

Ter waarborging van een goede verhouding tussen de prijs voor de levering van een voorziening en de eisen die worden gesteld aan de kwaliteit daarvan, is de gemeente verplicht om in de verordening regels te stellen (artikel 2.6.6, lid 1 van de wet). In artikel 5.4 van het uitvoeringsbesluit is uitgewerkt wat hierin van de gemeente wordt verwacht. Doel is dat een vaste of reële prijs wordt vastgesteld voor diensten die derden verlenen in opdracht van het college.

De verplichting in het uitvoeringsbesluit om een reële prijs te hanteren, geldt alleen voor diensten (de producten Hulp bij huishouden of Begeleiding). Het kan daarbij zowel gaan om diensten in het kader van een algemene voorziening als diensten in het kader van een maatwerkvoorziening. Het college moet bij de prijsstelling o.a. rekening houden met de continuïteit in de hulpverlening. Die specifieke eis geldt alleen voor diensten in het kader van een maatwerkvoorziening.

In het uitvoeringsbesluit is uitgewerkt welke kostprijscomponenten de gemeente in ieder geval moet meenemen om te kunnen spreken van een vaste of reële prijs. Die kostprijscomponenten zijn ook vermeld in deze verordening (lid 1a en b van artikel 36).

Voor de uitvoeringspraktijk zijn handreikingen over de normering van kostprijscomponenten beschikbaar die colleges en aanbieders kunnen toepassen om te komen tot een reële prijs.

Een vaste prijs of reële prijs wordt onder andere gebaseerd op de kosten van de beroepskracht. Hieronder vallen loonkosten en andere kosten van wettelijke verplichtingen ter zake van de arbeid. Als uitgangspunt geldt dat een aanbieder beroepskrachten inzet tegen de arbeidsvoorwaarden die passen bij de vereiste vaardigheden. Het college moet zich dus een beeld vormen van de vereiste activiteiten en de daaraan verbonden reële kosten. Het college baseert een reële prijs vervolgens op de collectieve arbeidsovereenkomsten die door de aanbieder in de betreffende sector moeten worden gehanteerd. In Nederland zijn immers bij veel aanbestedingen de algemeen verbindend verklaarde bepalingen van collectieve arbeidsovereenkomsten van toepassing. Daarmee gelden die bepalingen voor alle werknemers in de betreffende sector. Als op een beroepskracht geen collectieve arbeidsovereenkomst van toepassing is, omdat het bijvoorbeeld gaat om een zelfstandige zonder personeel of een buitenlandse aanbieder (Europese aanbesteding), wordt van colleges evengoed verwacht een reële kostprijs te hanteren die qua arbeidsvoorwaarden gelijk is aan de positie van een werknemer en de wijze van kostprijsopbouw te motiveren.

Naast de kosten van de beroepskracht is een reële prijs gebaseerd op directe en indirecte kostprijscomponenten als een redelijke mate van overheadkosten, een voor de sector reële mate van niet productieve uren van de beroepskrachten als gevolg van verlof, ziekte, scholing en werkoverleg, reis- en opleidingskosten, indexatie van loon en prijs binnen een overeenkomst en kosten als gevolg van gemeentelijke eisen zoals rapportageverplichtingen en administratieve verplichtingen. Het vaststellen van een reële prijs door het college heeft pas effect als duidelijk is voor welk proces het college die prijs moet gebruiken. De vastgestelde reële prijs moet daarvoor zijn plaats te krijgen in de aanbestedingsprocedure en in de overeenkomst met de derde.

Het college moet de overheidsopdracht gunnen op grond van het criterium van de economisch meest voordelige inschrijving (op grond van artikel 2.114, eerste lid, van de Aanbestedingswet 2012 en artikel 2.6.4, tweede lid, van de wet). Overigens kan het college in afwijking hiervan een overheidsopdracht niet enkel op grond van het criterium de laagste prijs gunnen (artikel 2.6.4 lid 3 van de wet). Het college moet bij het criterium "economisch meest voordelige inschrijving" in de aankondiging van de opdracht bekendmaken welke nadere criteria hij toepast met het oog op de toepassing van dat criterium (artikel 2:115 van de Aanbestedingswet 2012). Die nadere criteria kunnen onder meer prijs en kwaliteit betreffen. De toepassing van het criterium "prijs" betekent dat de inschrijving met de laagste prijs het beste scoort op dat criterium. De vastgestelde reële prijs wordt opgenomen in de aankondiging of de aanbestedingsstukken als eis, zodat een inschrijving geen prijs bevat die lager is dan de vastgestelde reële prijs. De vaststelling van de reële prijs betreft een besluit van het college ter voorbereiding op een privaatrechtelijke rechtshandeling (gunningsbeschikking) waartegen geen beroep kan worden ingesteld (artikel 8:3 van de Awb). De reguliere rechtsbescherming bij aanbestedingsprocedures staat uiteraard gewoon open. Aan dit besluit moet een zorgvuldige afweging ten grondslag liggen (artikel 3:4 van de Awb). De inschrijvingen die niet

voldoen aan de eis van de reële prijs zijn ongeldig. Het college moet ongeldige inschrijvingen ter zijde leggen, de betrokken ondernemers komen niet meer in aanmerking voor de gunning. Het artikel vormt dus een toetsingskader voor het gunnen van de overheidsopdracht voor maatschappelijke ondersteuning en vult deze bevoegdheden op grond van de Aanbestedingswet 2012 nader in op grond van artikelen 2.6.4 en 2.6.6 van de wet.

Lid 1

In dit artikel wordt geregeld dat het college voor het leveren van een dienst door een derde, ofwel een vaste prijs vaststelt, ofwel een reële prijs vaststelt die geldt als ondergrens voor een inschrijving en het aangaan van een overeenkomst met de derde of die geldt als ondergrens voor de vaste prijs. In het geval het college een reële prijs vaststelt, is het mogelijk dat inschrijvers een hoger tarief dan de reële prijs neerleggen. Het is niet mogelijk een lagere prijs neer te leggen. Als het college een vaste prijs vaststelt, dan zal het tarief voor de inschrijvers gelijk zijn aan de vaste prijs.

Lid 2

Bij het vaststellen van de prijs moet het college rekening houden met de eisen aan de kwaliteit van die dienst, waaronder de eisen aan de deskundigheid van de beroepskracht. Het college moet ook rekening houden met de continuïteit in de hulpverlening, tussen degenen aan wie de dienst wordt verstrekt en de betrokken hulpverleners. De invulling van de continuïteit van de hulpverleningsrelatie in financiële zin is nieuw voor de gemeente. De aanbieder die de opdracht gegund krijgt moet overleggen met de aanbieder die de opdracht tot dan toe had uitgevoerd over de overname van personeel. De gedachte is dat overname van personeel gemakkelijker verloopt als de gemeente een reële prijs betaalt voor de opdracht.

Lid 3

Het college moet de vaste prijs of de reële prijs voor diensten minimaal baseren op de in dit artikel genoemde kostprijsselementen.

Lid 4

Hierin is een bepaling opgenomen over de prijs-kwaliteitverhouding van andere voorzieningen dan diensten, bijvoorbeeld hulpmiddelen. Artikel 5.4 van het Uitvoeringsbesluit is hierop niet van toepassing.

Artikel 36. Meldingsregeling calamiteiten en geweld

De aanbieder moet bij de toezichthoudend ambtenaar melding doen van iedere calamiteit die bij de verstrekking van een voorziening heeft plaatsgevonden. Ook als er sprake is van geweld tijdens de verstrekking van een voorziening.

Onder 'calamiteit' wordt verstaan een niet-beoogde of onverwachte gebeurtenis, die betrekking heeft op de kwaliteit van een voorziening en die tot een ernstig schadelijk gevolg voor of de dood van een cliënt heeft geleid.

Onder 'geweld bij de verstrekking van een voorziening' wordt verstaan seksueel binnendringen van het lichaam van of ontucht met een cliënt en lichamelijk en geestelijk geweld jegens een cliënt, door een beroepskracht dan wel door een andere cliënt met wie de cliënt gedurende het etmaal of een dagdeel in een accommodatie van een aanbieder verblijft.

Het college heeft de toezichthouders van GGD Rotterdam-Rijnmond aangewezen (artikel 6.1 van de wet). Zij onderzoeken deze meldingen en adviseren het college over het voorkomen van verdere calamiteiten en het bestrijden van geweld.

Hoofdstuk 7. Toezicht en handhaving

Artikel 37. Misbruik en oneigenlijk gebruik van de wet

De gemeente moet in de verordening regels opnemen tegen misbruik. Dit artikel zorgt ervoor dat de gemeente maatregelen kan nemen als iemand onterecht een maatwerkvoorziening of pgb ontvangt, of de Wmo oneigenlijk gebruikt.

Artikel 38. Verrekening

De gemeente mag in sommige situaties geld verrekenen. Dit betekent dat een schuld van een cliënt wordt afgetrokken van een bedrag waar de cliënt recht op heeft. Volgens artikel 4:93, lid 1 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) mag dat alleen als er een wettelijke regel is die dit toestaat. Zo'n regel staat in artikel 3.3, lid 3 van het Uitvoeringsbesluit Wmo 2015. In dat artikel staat dat het college een vordering (bedrag dat de cliënt moet terugbetalen) op grond van de Wmo 2015 mag verrekenen met vorderingen op grond van de Wmo of de Participatiewet.

De gemeente wil ook in andere gevallen kunnen verrekenen, bijvoorbeeld als een cliënt een pgb (persoonsgebonden budget) moet terugbetalen. Hiervoor moet een apart handhavings- en toezichtskader opgesteld worden.

Hoofdstuk 8. Waardering mantelzorgers

Artikel 39. Jaarlijkse waardering mantelzorgers

In deze bepaling staat wat de jaarlijkse waardering is die de gemeente geeft aan mantelzorgers. Het moet gaan om mantelzorgers van cliënten in de gemeente (zie artikel 2.1.6 van de wet). Die mantelzorgers hoeven zelf dus niet in de gemeente te wonen. Verder is het begrip 'cliënten' breder dan alleen personen die gebruik maken van Wmo-ondersteuning. Het kan ook gaan om personen die zich ooit gemeld hebben, maar waar geen Wmo-voorziening is uitgekomen. Wellicht mede dankzij de inzet van de mantelzorger. Ook die mantelzorgers kunnen in aanmerking komen voor een jaarlijkse blijk van waardering.

Hoofdstuk 9. Klachten, medezeggenschap en inspraak

Artikel 40. Klachtenregeling

In lid 1 staat een regel over klachten over aanbieders van ondersteuning. Volgens de Wet maatschappelijke ondersteuning (artikel 2.1.3, lid 2, onder e) moet in de verordening staan voor welke voorzieningen een klachtenregeling verplicht is.

Een cliënt kan bijvoorbeeld ontevreden zijn over het gedrag van een medewerker van de gemeente, zoals bij een gesprek of als iemand niet deskundig genoeg is. In dat geval kan de cliënt gebruikmaken van de klachtenregeling van de gemeente. Als de klacht gericht is op het gedrag van een zorgaanbieder dan moet de cliënt bij die aanbieder zelf een klacht indienen.

Het college voert cliënttevredenheidsonderzoeken uit en deelt de uitkomsten met de gemeenteraad.

Artikel 41. Medezeggenschap bij aanbieders van maatschappelijke ondersteuning

In de verordening moet staan voor welke voorzieningen een regeling vereist is voor medezeggenschap van cliënten over voorgenomen besluiten van de aanbieder die voor de gebruikers van belang zijn (zie artikel 2.1.3 lid 2 onder f van de wet). Daar wordt met dit artikel aan voldaan.

Artikel 42. Burger- en cliëntenparticipatie

Deze bepaling geeft uitvoering aan artikel 2.1.3, derde lid, van de Wet. Het college benoemt hiervoor de leden van de Maatschappelijke Adviesraad. Zij zijn het luisterend oor binnen de gemeente en brengen gevraagd en ongevraagd advies uit aan het college.

Met het vierde lid wordt de bevoegdheid aan het college en de gemeenteraad gegeven om een verordening op te stellen voor de maatschappelijke adviesraad. Ook is er een huishoudelijk reglement vastgesteld.

Hoofdstuk 10. Overgangsrecht en slotbepalingen

Artikel 43. Evaluatie

De wet vereist evaluatie die eenmaal per 4 jaar plaats vindt.

Artikel 44. Indexering

Dit artikel geeft het college de bevoegdheid om bedragen jaarlijks te indexeren.

Artikel 45. Hardheidsclausule

In bijzondere situaties mag het college afwijken van de regels in deze verordening, als dat in het voordeel van de cliënt is. Afwijken mag nooit in het nadeel van de cliënt, en ook niet van regels die rechtstreeks in de wet staan.

Het is belangrijk dat dit alleen gebeurt in uitzonderlijke gevallen, dus niet als standaardregel. Omdat het college dan afwijkt van de normale regels, moet het duidelijk uitleggen waarom. Dit is belangrijk om gelijke gevallen in de toekomst op dezelfde manier te behandelen (dat heet precedentwerking).

Artikel 46. Overgangsrecht

In het eerste lid is duidelijk gemaakt dat bestaande rechten doorlopen, totdat een nieuwe beoordeling heeft plaatsgevonden.

In het tweede lid staat dat lopende bezwaarschriften worden behandeld volgens de geldende verordening op het moment dat het besluit werd genomen.

Commented Vraag is of deze opgenomen moet worden aangezien je altijd maatwerk moet leveren en als je dat doet hoe je geen hardheidsclausule toe te passen. In welke situatie dan ook zijn er argumenten om iets toe te kennen.

Commented PGB informele zorg?

Was-wordt-lijst Verordening Maatschappelijke ondersteuning Albrandswaard (per 1 januari 2026)

Onderstaand overzicht geeft de wijzigingen in de beleidsregels weer, inclusief toelichting.

Nr.	Verordening 2022 (oud)	Verordening 2026 (nieuw)	Toelichting	Naar beleidsregels en of nog vragen over verordening
	Artikel 1. Begripsbepalingen Art. 1.1 b. <i>andere voorziening</i> h. <i>ingezetene</i>	Artikel 1 Begripsbepaling Art. 1.1 b. algemene voorziening f. gebruiksduur g. gespreksverslag j. inwoner k. intramuraal l. kostprijs n. maatwerkvoorziening p. onderzoeksrapport t. semi-muraal	Extra begrippen toegevoegd die ook terugkomen in de Verordening. In de toelichting worden sommige begrippen nog verder uitgelegd.	
	Artikel 2 Melding hulpvraag Art. 2.1 Een hulpvraag kan schriftelijk door of namens een cliënt bij het college worden gemeld.	Artikel 2 Melding Art. 2.1 Een melding kan schriftelijk, digitaal, mondeling of telefonisch door of namens een cliënt bij het college worden gemeld.	Meer manieren toegevoegd waarop een melding ingediend kan worden en zoals ook in de wet is beschreven.	
	Artikel 6 Onderzoek Art. 6.3 c de mogelijkheden om op eigen kracht of met gebruikelijke hulp of algemeen gebruikelijke voorzieningen zijn zelfredzaamheid of zijn participatie te handhaven of te	Artikel 6 Onderzoek Art. 6.3 c de mogelijkheden om op eigen kracht of met gebruikelijke hulp of algemeen gebruikelijke voorzieningen de zelfredzaamheid of de participatie te behouden of te verbeteren, of te voorzien in de behoefte aan beschermd wonen of maatschappelijke opvang	Ook opvang toegevoegd omdat de Wet ook voorziet in maatschappelijke opvang. Maatschappelijke opvang is een andere voorziening met andere	

verbeteren, of te voorzien in zijn behoefte aan beschermd wonen Art 6.3 d de mogelijkheden om met mantelzorg of hulp van andere personen uit zijn sociale netwerk te komen tot verbetering van zijn zelfredzaamheid of zijn participatie, of te voorzien in zijn behoefte aan beschermd wonen Art. 6.3 f de mogelijkheden om met gebruikmaking van een algemene voorziening, zoals opgenomen in het beleidsplan, bedoeld in artikel 2.1.2 van de wet, of door het verrichten van maatschappelijk nuttige activiteiten te komen tot verbetering van zijn zelfredzaamheid of zijn participatie, of de mogelijkheden om met gebruikmaking van een algemene voorziening te voorzien in zijn behoefte aan beschermd wonen Art. 6.3 g de mogelijkheden om door middel van samenwerking met zorgverzekeraars en zorgaanbieders als bedoeld in de Zorgverzekeringswet en partijen op het gebied van publieke gezondheid, jeugdhulp, onderwijs, welzijn, wonen, werk en inkomen, te komen tot een	Art. 6.3 d de mogelijkheden om met mantelzorg of hulp van andere personen uit het sociale netwerk te komen tot verbetering van de zelfredzaamheid of de participatie, of te voorzien in de behoefte aan beschermd wonen of maatschappelijke opvang Art 6.3 f de mogelijkheden om door middel van algemene voorzieningen of door het verrichten van maatschappelijk nuttige activiteiten te komen tot verbetering van de zelfredzaamheid of de participatie Art. 6.3 g de mogelijkheden om door middel van samenwerking met zorgverzekeraars en zorgaanbieders als bedoeld in de Zorgverzekeringswet en partijen op het gebied van publieke gezondheid, jeugdhulp, onderwijs, welzijn, wonen, werk en inkomen, te komen tot een zo goed mogelijk afgestemde dienstverlening. Dit met het oog op de behoefte aan verbetering van de zelfredzaamheid of de participatie of aan beschermd wonen of maatschappelijke opvang	toelatingsgronden dan beschermd wonen.	
--	---	---	--

	zo goed mogelijk afgestemde dienstverlening met het oog op de behoefte aan verbetering van zijn zelfredzaamheid of zijn participatie of aan beschermd wonen			
	Art 6.6 Het college verstrekt de cliënt dan wel diens vertegenwoordiger een schriftelijke weergave van de uitkomsten van het onderzoek, waaronder een weergave van het gesprek als bedoeld in lid 2	Artikel 7 Onderzoeksrapport Art. 7.1 Het college geeft de cliënt of diens vertegenwoordiger een schriftelijke verslag van de uitkomsten van het onderzoek. Art. 7.2 De cliënt tekent het onderzoeksrapport voor gezien of akkoord De cliënt zorgt ervoor dat een getekend exemplaar, zo snel als mogelijk wordt teruggestuurd aan de contactpersoon met wie het gesprek is gevoerd. Art 7.3 Als de cliënt tekent voor gezien, kan de cliënt daarbij ook uitleggen wat de reden is waarom deze niet akkoord is. Art. 7.4 Als de cliënt vindt dat een maatwerkvoorziening noodzakelijk is, kan de cliënt dit aangeven op het ondertekende verslag.	Apart artikel gemaakt voor onderzoeksrapport. Dit geeft meer duidelijkheid over de waarde van het verslag en maakt de artikelen overzichtelijker.	
	Artikel 8 Aanvraag Art 8.3 Een aanvraag wordt ingediend met een ondertekend onderzoeksrapport of een ingevuld aanvraagformulier	Artikel 9 Aanvraag Art 9.3 Een aanvraag wordt ingediend met een ondertekend onderzoeksrapport of een ingevuld aanvraagformulier. Art 9.5 Bij een aanvraag voor financiering via een persoonsgebonden budget voor	Ondertekend onderzoeksrapport toegevoegd als wijze van indienen van aanvraag. Ook dit is een geldige manier om een aanvraag in te dienen.	

		ondersteuning in de vorm van dienstverlening, moet de cliënt een budgetplan overleggen. Art 9.6 Bij een aanvraag voor een persoonsgebonden budget voor ondersteuning in de vorm van een hulpmiddel of woningaanpassing, moet de cliënt minimaal 2 offertes overleggen.	Toegevoegd wanneer de cliënt een aanvraag wil indienen met Pgb financiering Eruit gehaald. Staat in de beleidsregels.	
	Artikel 11 Criteria voor maatwerkvoorzieningen 1. Het college verstrekt een maatwerkvoorziening als er belemmeringen zijn in zelfredzaamheid of participatie en er noodzaak is tot compenseren door gebruik te maken van: a. eigen kracht en/of b. gebruikelijke hulp en/of c. mantelzorg en/of d. hulp van andere personen uit het sociale netwerk en/of e. algemeen gebruikelijke voorzieningen en/of f. algemene voorzieningen en/of g. andere voorzieningen, bijvoorbeeld op	Criteria 11 voor een maatwerkvoorziening 1. Het college neemt het onderzoeksverslag, als bedoeld in artikel 4, als uitgangspunt voor de beoordeling van een aanvraag om een maatwerkvoorziening. 2. Het college zet bij de beoordeling of een maatwerkvoorziening zal worden verstrekt, steeds de ondersteuningsvraag van de inwoner met een hulpvraag centraal en betreft bij de beoordeling van diens aanvraag alle betrokken belangen, waaronder de belangen van de inwoner met een hulpvraag zelf, diens naaste omgeving, diens familie, het maatschappelijk belang in algemene zin en de uitgangspunten van het gemeentelijk beleid. 3. De maatwerkvoorziening wordt toegekend, indien de inwoner met een hulpvraag niet of niet in de betreffende situatie aanvaardbare mate in staat is tot zelfredzaamheid en/of participatie door gebruik te maken van: eigen kracht, en/of gebruikelijke hulp, en/of mantelzorg, en/of hulp van andere personen uit zijn sociale netwerk, en/of vrijwilligerszorg, algemene voorzieningen dan wel een andere voorziening op grond van andere wet- en regelgeving conform artikel 2.3.5 lid 5 van de wet. 4. Bij de bepaling van de eigen kracht wordt van de inwoner verwacht dat hij alles doet wat redelijkerwijs in zijn vermogen ligt om tot een	Criteria opgenomen die voor alle maatwerkvoorzieningen van toepassing is. Door Artikel 11 zo op te nemen kunnen de artikel 12 tot en met 26 eruit. Deze Juridisch. Overleg met om dit zo door te voeren.	Door Artikel 11 zo op te nemen kunnen de artikel 12 tot en met 26 eruit. Deze Juridisch. Overleg met om dit zo door te voeren. Let op er zijn 3 keer een lid wat overgenomen moet worden vanuit de verordening naar de beleidsregels. Artikel 25 en 26 van de verordening

	grond van de Wlz of de Zvw. 2. Als een maatwerkvoorziening noodzakelijk is, verstrekt het college de goedkoopst adequate compenserende voorziening. 3. De maatwerkvoorziening wordt alleen verstrekt als deze veilig is voor hemzelf en zijn omgeving, geen gezondheidsrisico's geeft en revalidatie niet tegenwerkt. 4. De maatwerkvoorziening wordt alleen verstrekt als de cliënt in staat is om de zorgverlener een voldoende veilig werkklimaat te bieden.	oplossing van zijn ondersteuningsvraag te komen. Verder wordt in ieder geval onderzocht in hoeverre: - het sociaal netwerk in staat is de noodzakelijke ondersteuning te bieden; - het sociaal netwerk redelijkerwijs beschikbaar is om de noodzakelijke ondersteuning te bieden; - het bieden van de ondersteuning door het sociaal netwerk leidt tot overbelasting. 5. Voor gebruikelijke hulp wordt in de regel geen Wmo maatwerkvoorziening verstrekt. Wat onder gebruikelijke hulp aan de inwoner met een hulpvraag valt is afhankelijk van: - de relatie tussen degene die de ondersteuning biedt en de inwoner met een hulpvraag; - de aard van de ondersteuning; - de frequentie en het patroon van de ondersteuning; - de duur van de ondersteuning. 6. Een maatwerkvoorziening draagt bij aan het bereiken van de volgende resultaten: - het uitvoeren van de noodzakelijke algemene dagelijkse levensverrichtingen; en/of - het voeren van een gestructureerd huishouden; en/of - het deelnemen aan het maatschappelijk verkeer; en/of		
--	---	---	--	--

		- zelfstandig wonen; en/of - beschermd wonen; en/of - opvang. 7. Ten aanzien van een maatwerkvoorziening met betrekking tot zelfredzaamheid en participatie geldt dat de inwoner met een hulpvraag in beginsel en na zorgvuldige afweging van de belangen van de inwoner met een hulpvraag en zijn omgeving alleen voor een maatwerkvoorziening in aanmerking komt als; a. de noodzaak tot ondersteuning voor de inwoner met een hulpvraag redelijkerwijs niet vermijdbaar was, en b. de voorziening voorzienbaar was, maar van de inwoner met een hulpvraag redelijkerwijs niet verwacht kon worden maatregelen te hebben getroffen die de hulpvraag overbodig hadden gemaakt. 8. Een noodzakelijke vervangende maatwerkvoorziening wordt verstrekt, als: a. de eerder verstrekte voorziening technisch is afgeschreven; of b. de eerder verstrekte voorziening verloren is gegaan als gevolg van omstandigheden die niet aan de inwoner met een hulpvraag zijn toe te rekenen; of c. de eerder verstrekte voorziening niet langer een oplossing biedt voor de behoefte van de inwoner met een hulpvraag aan maatschappelijke ondersteuning.		
--	--	---	--	--

		9. Indien meerdere voorzieningen als passend aan te merken zijn, kent het college de goedkoopst compenserende voorziening toe. 10. Bij het verstrekken van een maatwerkvoorziening ter compensatie van de beperkingen bij het normale gebruik van de woning en het zich verplaatsen in de woning, wordt onderzocht of verhuizen de goedkoopst adequate oplossing is.		
		Artikel 12 tot en met 24 zijn uit de verordening. Deze artikelen waren al opgenomen in de beleidsregels.		
	Artikel 15 Aanvullende criteria rolstoelen	In tegenstelling tot de andere artikelen over maatwerkvoorziening ontbreekt dit artikel in de beleidsregels. Opgenomen in de beleidsregels.		
	Artikel 16 Aanvullende criteria sportvoorzieningen	In tegenstelling tot de andere artikelen over maatwerkvoorziening ontbreekt dit artikel in de beleidsregels. Opgenomen in de beleidsregels.		
	Artikel 17 Weigeringsgronden Art 17.1.b als de cliënt de gevraagde voorziening voor de melding heeft gerealiseerd of geaccepteerd, tenzij er sprake is van een acute noodsituatie waardoor het voor de cliënt dringend noodzakelijk was de voorziening te treffen	Artikel 27 Weigeringsgronden Art 27.1.b als de cliënt de gevraagde voorziening voor de melding heeft gerealiseerd of geaccepteerd en het achteraf niet meer is na te gaan of de voorziening aantoonbaar noodzakelijk was. Tenzij er sprake is van een acute noodsituatie waardoor het voor de cliënt dringend noodzakelijk was de voorziening te treffen	Toegevoegd Als achteraf nog te onderbouwen is dat de voorziening noodzakelijk is en goedkoopst adequaat, dient deze op grond van de wet alsnog verstrekt te worden.	

	Art 17.1.d als een maatwerkvoorziening noodzakelijk is ter vervanging van een eerder door het college verstrekte voorziening, wordt deze slechts verstrekt na afloop van de duur waarvoor de voorziening is verstrekt Art 17.4.b een persoon met beperking verhuist naar een Wlz-instelling	Art 27.1.d als een maatwerkvoorziening noodzakelijk is ter vervanging van een eerder door het college verstrekte voorziening, wordt deze slechts verstrekt als de gebruiksduur naar het oordeel van de leverancier is beëindigd Art 27.1.g als de cliënt door zijn of haar gedrag het verstrekken, onderhouden of verantwoorden van de voorziening onmogelijk maakt. Art 27.3.c voor individuele maatwerkvoorzieningen zover het voorzieningen in gemeenschappelijke ruimten betreft in een 'doelgroepegebouw', te weten een gebouw dat bestemd is voor oudere inwoners of inwoners met een beperking. Art 27.4.b een persoon met beperking verhuist naar een intra- of semimurale instelling	Toegevoegd Gebruiksduur naar oordeel van de leverancier toegevoegd om duidelijker te maken wanneer een voorziening vervangen kan worden. Toegevoegd om zorg te dragen dat een cliënt zorgvuldig met de voorziening omgaat, conform eventuele bruikleenovereenkomst. Toegevoegd Van een doelgroepegebouw wordt verwacht dat zij al ingericht zijn op de betreffende specifieke doelgroep. Wlz vervangen door intra- of semimurale instelling omdat er ook woonvormen zijn die niet per definitie een Wlz-instelling zijn.	
	Artikel 18 Inhoud beschikking	Artikel 28 Inhoud beschikking		

	Art 18.1 In de beschikking tot verstrekking van een maatwerkvoorziening wordt in ieder geval aangegeven of deze als voorziening in natura of als pgb wordt verstrekt en wordt tevens aangegeven hoe bezwaar tegen de beschikking kan worden gemaakt.	Art 28.1 In de beschikking tot verstrekking van een maatwerkvoorziening wordt in ieder geval aangegeven of deze als voorziening in natura of als pgb wordt verstrekt en wordt tevens aangegeven hoe bezwaar tegen de beschikking kan worden gemaakt. Verstrekking van een financiële tegemoetkoming is een vorm van zorg in natura. Art 28.3.d welke voorwaarden aan het pgb verbonden zijn zoals vastgelegd in het kwaliteitskader pgb (zie bijlage 1)	Financiële tegemoetkoming toegevoegd omdat dit ook een maatwerkvoorziening betreft. Kwaliteitskader toegevoegd om de kwaliteit van Pgb zorg te kunnen monitoren.	
	Artikel 19 Regels voor pgb Art 19.1 Als een cliënt in aanmerking komt voor een maatwerkvoorziening en zelf de ondersteuning wil inkopen door middel van een pgb, controleert het college of de voorwaarden uit artikel 2.3.6. lid 2 van de wet worden nageleefd. Art 19.6 Cliënt is verplicht, als de ondersteuning wordt geboden door een niet professioneel persoon uit de sociale omgeving, niet zijnde de directe leefeenheid, bij het ondersteuningsplan een	Artikel 29 Regels voor pgb Art 29.1 Als een cliënt in aanmerking komt voor een maatwerkvoorziening en zelf de ondersteuning wil inkopen door middel van een pgb, kan het college controleren of de voorwaarden uit artikel 2.3.6. lid 2 van de wet worden nageleefd. Ook wordt gekeken of het kwaliteitskader uit bijlage 1 wordt toegepast. Art 29.2 Via een pgb-toets van PerSaldo kan het college bepalen of de budgetbeheerder voldoet aan de gestelde budgetvaardigheden. Art 29.7 Cliënt moet een Verklaring omtrent gedrag (VOG) van de hulpverlener bij het budgetplan voegen. Zolang er ondersteuning wordt geboden, moet de VOG van de hulpverlener maximaal 2 jaar oud is.	Kwaliteitskader toegevoegd om de kwaliteit van Pgb zorg te kunnen monitoren. Kan bepaling Toegevoegd als vereiste om budgetbeheerder te kunnen zijn. Kan bepaling Aangepast zonder onderscheid te maken tussen formele en informele hulp.	Kan bepaling lid 1 en 2. Lid 2. Ik heb nergens de link of bijlage gezien waar de persaldo pgb toets staat? Zit bij PGB Wie stelt vast om welke VOG het gaat? Naar de beleidsregels? Specificeren. Uitzoeken jeugd

	Verklaring omtrent gedrag (Vog) te voegen van deze persoon, die niet ouder is dan drie maanden. Art 19.7 De kwaliteit van de met het pgb ingekochte maatwerkvoorziening, met uitzondering van informele hulp, voldoet minimaal aan de eisen die zijn gesteld aan de gecontracteerde zorgaanbieders die vergelijkbare voorzieningen leveren in zorg in natura Art 19.12 Een pgb voor hulp bij het huishouden wordt vastgesteld in uren en minuten.	Art 29.8 De kwaliteit van de maatwerkvoorziening die met het pgb is ingekocht, moet voldoen aan de eisen die zijn gesteld in het kwaliteitskader pgb van bijlage 1.	Kwaliteitskader toegevoegd om de eisen te kunnen monitoren. Verwijderd, heeft geen toegevoegde waarde	
		Artikel 30 regels voor formele en informele zorg. Lid 3.b Het pgb voor informele hulp, zoals bedoeld in artikel 30, derde lid, wordt vastgesteld op het per uur geldende wettelijk minimumloon voor een werknemer van 21 jaar of ouder als bedoeld in de Wet minimumloon en minimumvakantiebijslag (Wml), zoals dit van tijd tot tijd geldt. Dit bedrag wordt aangevuld met vakantiebijslag en verlofuren.	Toevoegen. Dit komt overeen met hetgeen is opgenomen in de verordening Jeugd.	
	Artikel 21 Hoogte pgb	Artikel 31 Hoogte pgb Art 31.3 Bij het vaststellen van de hoogte van het pgb voor dienstverlening wordt onderscheid	Gewijzigd, er is geen splitsing meer tussen de producten,	

	Art 21.5 De hoogte van het persoonsgebonden budget voor begeleiding en dagbesteding: a. voor formele hulp wordt bepaald op basis van 90% van het laagste tarief per uur voor de goedkoopst compenserende voorziening in natura door een daartoe opgeleide beroepskracht werkzaam bij een door de gemeente gecontracteerde instelling. b. voor informele hulp wordt bepaald op basis van 70% van het laagste tarief per uur voor de goedkoopst compenserende voorziening in natura door een daartoe opgeleide beroepskracht werkzaam bij een door de gemeente gecontracteerde instelling, maar niet hoger dan het toepasselijke minimumloon als bepaald bij of krachtens de Wet minimumloon en minimumvakantiebijslag; Art 21.6 De hoogte van het persoonsgebonden budget voor hulp bij het huishouden: a. voor formele hulp wordt bepaald op basis van 85% van het laagste tarief per uur voor de goedkoopst	gemaakt tussen het tarief voor formele en informele hulp: a. Het pgb voor formele hulpverleners, zoals bedoeld in artikel 30 lid 2, wordt gebaseerd op het tarief van de door cliënt gecontracteerde zorgaanbieder, maar maximaal op 90% van het uurtarief van de goedkoopst compenserende voorziening in natura. b. Het pgb voor informele hulp, zoals bedoeld in artikel 30 lid 3, wordt vastgesteld op het hoogste uurtarief voor vergelijkbare hulp volgens de van toepassing zijnde cao. Dit bedrag wordt aangevuld met vakantiebijslag en verlofuren. Art 31.4 Voor regulier vervoer naar de dagbesteding wordt voor formeel vervoer door een taxibedrijf maximaal 90% toegekend van het tarief voor de gecontracteerde aanbieders. Art 31.5 Voor regulier vervoer regulier door informele hulp zoals familieleden, wordt een maximaal tarief van 90% van het gecontracteerde tarief gehanteerd. Art 31.6 Voor speciaal vervoer naar de dagbesteding wordt voor formeel vervoer door een taxibedrijf maximaal 90% toegekend van het tarief voor de gecontracteerde aanbieders. Art 31.7 Voor speciaal vervoer door informele hulp zoals familieleden, wordt een maximaal	alleen tussen formele en informele zorgaanbieders. Waarbij het maximum gelijk is getrokken naar 90%. Wijze van vaststelling van Pgb tarief gewijzigd op grond van jurisprudentie: https://uitspraken.rechtspraak.nl/details?id=ECLI:NL:CRVB:2023:1394 Gewijzigd en gelijkgetrokken met de gehanteerde tarieven voor aanbieders tot maximaal 90%. Gewijzigd en gelijkgetrokken met de gehanteerde tarieven voor aanbieders tot maximaal 90%. Gewijzigd en gelijkgetrokken met de gehanteerde tarieven voor aanbieders tot maximaal 90%. Gewijzigd en gelijkgetrokken met de gehanteerde tarieven voor aanbieders tot maximaal 90%.	<u>Let op onderstaande tekst is aangepast in de verordening. Deze aanpassing is recentelijk gedaan op grond van Jurisprudentie.</u> <u>Het pgb voor informele hulp, zoals bedoeld in artikel 30 lid 3, wordt vastgesteld op het per uur geldende wettelijk minimumloon voor een werknemer van 21 jaar of ouder als bedoeld in de Wet minimumloon en minimumvakantiebijslag (Wml), zoals dit van tijd tot tijd geldt. Dit bedrag wordt aangevuld met vakantiebijslag en verlofuren..</u>
--	---	---	--	---

	compenserende voorziening in natura; b. voor informele hulp wordt bepaald op basis van 85% van het laagste tarief per uur voor de goedkoopst compenserende voorziening in natura, maar niet hoger dan het toepasselijke minimumloon als bepaald bij of krachtens de Wet minimumloon en minimumvakantiebijslag; Art 21.7 Voor regulier taxivervoer wordt de kilometervergoeding gehanteerd zoals die algemeen maatschappelijk wordt toegepast door de belastingdienst. Art 21.8 Voor rolstoeltaxivervoer wordt de kilometervergoeding gehanteerd zoals die wordt toegepast door de zorgverzekeraars voor medische ritten.	tarief van 90% van het gecontracteerde tarief gehanteerd. Art 31.8 Het toegekende pgb tarief blijft gedurende de looptijd van de toekenning van het pgb hetzelfde.	Om bureaucratie en extra werk te voorkomen, vindt er geen indexatie plaats gedurende de toekenning van een Pgb behalve bij PGB tarief informele zorg omdat deze gekoppeld is aan het minimumloon welke jaarlijks 2 keer aangepast wordt.	Kan 31.4 tot en met 31.7 niet bij elkaar gevoegd worden in de verordening?
--	--	--	---	---

	Artikel 25 Bijdrage in de kosten van maatwerkvoorzieningen of persoonsgebonden budgets en bij verordening aangewezen algemene voorzieningen Art 25 lid 2 Een cliënt betaalt een bijdrage in de kosten voor algemene voorziening zolang de cliënt van deze voorziening gebruik maakt. Art 25 lid 3 De bijdragen voor maatwerkvoorzieningen of persoonsgebonden budget en voor bij verordening aangewezen algemene voorzieningen voor de ongehuwde cliënt of de gehuwde cliënten tezamen, zijn gelijk aan de kostprijs, tot aan ten hoogste € 19,00 per maand. Art 25 lid 4 In afwijking van het eerste lid is geen bijdrage verschuldigd voor de volgende maatwerkvoorzieningen: a. Rolstoelvoorzieningen, en; b. Kindvoorzieningen, niet zijnde een woningaanpassing.	Artikel 33 Eigen bijdrage voor maatwerkvoorzieningen, persoonsgebonden budget en sommige algemene voorzieningen Art 33 lid 2 Een cliënt betaalt een bijdrage in de kosten voor algemene voorziening zoals een wasservice of scootmobielpool, zolang de cliënt van deze voorziening gebruik maakt. Art 33 lid 3 De hoogte van de eigen bijdrage voor maatwerkvoorzieningen of persoonsgebonden budget wordt vastgesteld door het Centraal Administratie Kantoor (CAK). Deze eigen bijdrage is nooit hoger dan de kostprijs van de maatwerkvoorziening. Art 33 lid 4 In afwijking van het eerste lid hoeft de cliënt geen eigen bijdrage te betalen voor de volgende maatwerkvoorzieningen: a. Rolstoelvoorzieningen, en; b. Kindvoorzieningen. c. Reeds verstrekte nagelvaste woningaanpassingen die gerealiseerd zijn voor het 18de levensjaar.	Voorbeelden voor wasservice en scootmobielpool toegevoegd als voorbeelden algemene voorziening Aangepast ivm mogelijke invoering Inkomens en Vermogensafhankelijke Bijdrage (IVB). Geen tarieven meer benoemd om te voorkomen dat de verordening hier op aangepast moet worden. Woningaanpassingen voor kindvoorzieningen alvast aangepast ivm IVB. De kindvoorziening mag met invoering van de IVB niet meer toegekend worden op naam van de ouders voor de inning van de eigen bijdrage Toegevoegd lid c. Wanneer iemand de leeftijd van 18 jaar heeft bereikt kan de gemeente een eigen bijdrage innen voor reeds verstrekte hulpmiddelen (behalve rolstoel), begeleiding,	Eigen bijdrage wasservice en of gebruik van scootmobiel worden opgenomen in de beleidsregels
--	---	---	---	---

	Art 25 lid 6 De bijdrage voor een maatwerkvoorziening of persoonsgebonden budget ten behoeve van een woningaanpassing voor een minderjarige cliënt is verschuldigd door de onderhoudsplichtige ouders, daaronder begrepen degene tegen wie een op artikel 394 van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek gegrond verzoek is toegewezen, en degene die anders dan als ouder samen met de ouder het gezag uitoefent over een cliënt.		dagbesteding en beschermd wonen en maatschappelijke opvang. Met terugwerkende kracht een eigen bijdrage innen over reeds gerealiseerde nagelvaste woningaanpassingen is wettelijk niet toegestaan.	
	Artikel 26 Bijdrage in de kosten van de maatwerkvoorziening Collectief vervoer Art 26.1 In afwijking van artikel 25 derde lid is een cliënt een bijdrage verschuldigd in de kosten voor het gebruik van collectief vervoer, ter hoogte van € 0,16 per kilometer en een opstaptarief van € 0,98 per rit. Art 26.2 In afwijking van het eerste lid geldt buiten de straal van 20 kilometer vanaf het woonadres een tarief van: € 1,55 per kilometer.	Artikel 34. Eigen bijdrage voor Collectief vervoer Art 34.1 In afwijking van artikel 33 derde lid betaalt de cliënt een aparte bijdrage voor het gebruik van collectief vervoer. Deze bijdrage bestaat uit een opstaptarief (vaste prijs per rit) en een bedrag per gereisde kilometer. Art 34.2 Voor ritten buiten de straal van 25 kilometer vanaf het woonadres geldt, in afwijking van het eerste lid, een hoger kilometer tarief. Tijdens de daluren, van 12.00 -15.00 uur, betaalt de cliënt een lager opstaptarief per rit. Dit in afwijking van het eerste lid. Art 34.3 In afwijking van het eerste lid gelden tijdens de nacht, van 0.00 - 7.00 uur, hogere tarieven voor zowel het opstappen als per kilometer.	Bedragen verwijderd omdat deze jaarlijks wijzigen door indexatie en de verordening daar ook op aangepast moet worden. Bedragen zullen wel beschreven worden in de nadere regels. Straal aangepast naar de grens van Valys. Bedragen verwijderd omdat deze jaarlijks wijzigen door indexatie. De bedragen zullen wel in de nadere regels opgenomen worden en zijn terug	

	Art 26.3 In afwijking van het eerste lid geldt tijdens de daluren, van 12.00 – 15.00 uur, een opstaptarief van € 0,44 per rit. Art 26.4 In afwijking van het eerste lid geldt bij een overschrijding van het maximaal aantal toegestane kilometers een opstaptarief van € 6,21 per rit.	Art 34.4 In afwijking van het eerste lid geldt bij een overschrijding van het maximaal aantal toegestane kilometers een opslag op het opstaptarief.	te vinden op de website van tripp-taxi.nl Bedragen verwijderd omdat deze jaarlijks wijzigen door indexatie. De bedragen zullen wel in de nadere regels opgenomen worden. en zijn terug te vinden op de website van tripp-taxi.nl	
	Artikel 27 Kwaliteitseisen maatschappelijke ondersteuning Art 27.2 Het college legt verdere uitwerking van de geldende eisen op de kwaliteit van voorzieningen vast in het besluit maatschappelijk ondersteuning	Artikel 35 Kwaliteitseisen maatschappelijke ondersteuning Art 35.2 Het college legt verder uit welke eisen er zijn voor de kwaliteit van voorzieningen in het kwaliteitskader of in de afgesloten overeenkomsten	Kwaliteitseisen worden beschreven in het kwaliteitskader, beleidsregels en in de afgesloten overeenkomsten.	
	Artikel 30. Bestrijding oneigenlijk gebruik, misbruik en niet-gebruik van een maatwerkvoorziening of persoonsgebonden budget Art 30.1 Het college zorgt voor een rechtmatige en doelmatige uitvoering van de Wet, waaronder de bestrijding van	Artikel 38. Misbruik en oneigenlijk gebruik van een maatwerkvoorziening in natura of persoonsgebonden budget Art 38.1 Het college zorgt voor een rechtmatige en doelmatige uitvoering van de Wet. Dit omvat de bestrijding van misbruik, oneigenlijk gebruik en niet-gebruik van deze Wet.		

	misbruik, oneigenlijk gebruik en niet-gebruik van deze Wet. Art 30.2 De gemeenteraad stelt een handhavingsbeleidskader vast, waarin beleidsuitgangspunten en -prioriteiten worden aangegeven. Art 30.3 Het college stelt ter nadere uitvoering van de handhaving een handhavingsuitvoeringsplan vast met inachtneming van het gestelde in het handhavingsbeleidskader. Art 30.4 Dit handhavingsuitvoeringsplan omvat in elk geval de wijze van preventie en bestrijding van fraude, oneigenlijk gebruik en misbruik en niet-gebruik van de Wet alsmede welke handhavingsinstrumenten daartoe worden ingezet en de wijze waarop deze worden toegepast.	Art 38.2 Het college informeert cliënten, hun vertegenwoordiger en zorgaanbieders op een begrijpelijke manier over de rechten en plichten die horen bij het ontvangen van een maatwerkvoorziening of pgb. Ook wordt uitleg gegeven over de mogelijke gevolgen van misbruik en oneigenlijk gebruik van de wet dan wel hetgeen krachtens de wet is verstrekt of toegekend.	Verwijderd. Artikelen toegevoegd die juist meer zien op de handhaving. Los van deze verordening wordt gewerkt aan een apart handhavings- en toezichtskader. Verwijderd. Artikelen toegevoegd die juist meer zien op de handhaving. Los van deze verordening wordt gewerkt aan een apart handhavings- en toezichtskader. Verwijderd. Artikelen toegevoegd die juist meer zien op de handhaving. Los van deze verordening wordt gewerkt aan een apart handhavings- en toezichtskader. Toegevoegd om meer duidelijkheid te geven in de procedure over rechten en plichten en de gevolgen bij misbruik.	
--	---	---	---	--

	Art 30.5 Het college rapporteert aan de gemeenteraad over de uitvoering, de resultaten en de effecten op het gebied van handhaving in relatie tot de	Art 38.3 Het college onderzoekt periodiek, soms steekproefsgewijs, het gebruik van maatwerkvoorzieningen en pgb's om te kijken naar de kwaliteit en om te kijken of de wet rechtmatig en doelmatig wordt gebruikt. Art 38.4 Het college stelt onderzoek in naar de rechtmatigheid van een maatwerkvoorziening of pgb als er een gegrond vermoeden bestaat van misbruik of van oneigenlijk gebruik van de wet door cliënten dan wel door zorgaanbieders. Art 38.5 Onverminderd het bepaalde in artikel 2.3.10 van de wet kan het college een beslissing over een individuele voorziening herzien dan wel intrekken als het college vaststelt dat sprake is van misbruik en/of oneigenlijk gebruik. Art 38.6 Als een cliënt opzettelijk onjuiste of onvolledige gegevens heeft verstrekt, worden de kosten in overeenstemming met artikel 2.4.1 van de wet verhaald. Art 38.7 Het college kan ten aanzien van het bepaalde in dit artikel aanvullende regels stellen. Art 38.8 Het college kan aan de gemeenteraad over de uitvoering, de resultaten en de effecten rapporteren op het gebied van handhaving in relatie tot de beleidsuitgangspunten en -prioriteiten.	Toegevoegd. Deze taak wordt uitgevoerd door de toezichthouder rechtmatigheid en ziet toe op het verkleinen van de kans van misbruik. Toegevoegd, naast het op te stellen handhavings- en toezichtskader, geeft dit de toezichthouder rechtmatigheid mogelijkheden om onderzoek te doen. Toegevoegd, naast het op te stellen handhavings- en toezichtskader, geeft dit de toezichthouder rechtmatigheid mogelijkheden om sancties op te leggen. Toegevoegd, naast het op te stellen handhavings- en toezichtskader, geeft dit de toezichthouder rechtmatigheid mogelijkheden om sancties op te leggen. Het wordt een KAN bepaling.	
--	---	--	--	--

	beleidsuitgangspunten en -prioriteiten zoals vastgelegd in het handavingsbeleidskader.			
	Artikel 33 Tegemoetkoming meerkosten personen met een beperking of chronische problemen		Verwijderd, de Wmo kan geen financiële regelingen verstrekken. Dit is ondergebracht in minimaregelingen.	
	Artikel 36 Betrekken van ingezetenen bij het beleid Art 36. 1 Het college betreft ingezetenen van de gemeente, waaronder in ieder geval cliënten of hun vertegenwoordigers, bij de voorbereiding van het beleid betreffende maatschappelijke ondersteuning. Art 36.2 Het college stelt ingezetenen vroegtijdig in de gelegenheid voorstellen voor het beleid betreffende maatschappelijke ondersteuning te doen, advies uit te brengen bij de besluitvorming over verordeningen en beleidsvoorstellen betreffende maatschappelijke ondersteuning, en voorziet hen van ondersteuning om hun rol effectief te kunnen vervullen. Art 36. 3 Het college zorgt ervoor dat ingezetenen kunnen	Artikel 43. Burger- en cliëntenparticipatie Art 43.1 Er is een adviesraad die het college adviseert over het beleid voor het gehele sociale domein. Art 43.2 Het college betreft deze adviesraad op tijd bij: - het doen van voorstellen voor nieuw beleid, - het geven van advies over besluiten en verordeningen, - en zorgt dat zij hulp krijgen om hun werk goed te doen. Art 43.3 Het college zorgt ervoor dat de adviesraad kan deelnemen aan regelmatig overleg. De adviesraad mag zelf onderwerpen aandragen en krijgt de informatie en ondersteuning die daarvoor nodig is.	Anders geformuleerd maar op inhoud hetzelfde in betekenis. Makkelijker leesbaar. Anders geformuleerd en een opsplitsing gemaakt. Dit maakt het makkelijker leesbaar. Op inhoud is het gelijk gebleven. Anders geformuleerd waardoor het makkelijker leesbaar is. Op inhoud is er geen wijziging.	

	deelnemen aan periodiek overleg, waarbij zij onderwerpen voor de agenda kunnen aanmelden, en dat zij worden voorzien van de voor een adequate deelname aan het overleg benodigde informatie en ondersteuning. Art 36.4 Het college stelt nadere regels vast ter uitvoering van het tweede en derde lid.	Art 43.4 Het college maakt aanvullende regels om dit goed te regelen.		
	Artikel 38 Indexering Het college kan jaarlijks per 1 januari de in het kader van deze verordening en het op deze verordening berustende gemeentelijke Besluit Maatschappelijke ondersteuning geldende bedragen verhogen of verlagen.	Artikel 45 Indexering Het college heeft de bevoegdheid om jaarlijks per 1 januari bedragen uit de Beleidsregels of de Nadere Regels Maatschappelijke ondersteuning te verhogen of verlagen. Dit maakt aanpassing aan bijvoorbeeld inflatie of beleidswijziging mogelijk.	Besluit Maatschappelijke ondersteuning gewijzigd in Nadere regels Maatschappelijke ondersteuning. Tarieven staan beschreven in de nadere regels. Er is geen Besluit Maatschappelijke ondersteuning.	
		Artikel 46 In uitzonderlijke gevallen mag het college afwijken van de verordening als strikte toepassing zou leiden tot onredelijke of onbillijke situaties. Dit biedt ruimte voor maatwerk ten gunste van de cliënt.		Discussie: waarom deze opnemen omdat er altijd afgeweken mag worden omdat er maatwerk geleverd moet worden.
	Artikel 40 Overgangsrecht Art 40.1 Een cliënt houdt recht op een lopende voorziening die voor het tijdstip van de inwerkingtreding van deze	Artikel 47. Overgangsrecht Art 47.1 Een cliënt houdt recht op een lopende voorziening die voor het tijdstip van de inwerkingtreding van deze verordening zijn verstrekt, totdat het college een nieuw besluit	Verwijderd, dit klopt juridisch niet. Aanvragen die op datum dat de oude verordening nog van toepassing was, moeten op	Discussie: Alleen PGB houders informele zorg gaan erop achter uit want het uurtarief gaat omlaag. Is lid 1 dan voldoende om

	verordening zijn verstrekt, totdat het college een nieuw besluit heeft genomen waarbij het besluit waarmee deze voorziening is verstrekt, wordt ingetrokken. Art 40.2 Aanvragen die zijn ingediend onder de Verordening Wmo gemeente Albrandswaard 2019 en waarop nog niet is beslist bij het in werking treden van deze verordening, worden afgehandeld krachtens de Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Albrandswaard 2022. Art 40.3 Van het in het eerste en tweede lid gestelde kan ten gunste van de cliënt worden afgeweken. Art 40.4 Op bezwaarschriften tegen een besluit wordt beslist met inachtneming van de verordening op basis waarvan het betreffende besluit is genomen.	heeft genomen waarbij het besluit waarmee deze voorziening is verstrekt, wordt ingetrokken. Art 47.2 Op bezwaarschriften tegen een besluit wordt beslist met inachtneming van de verordening op basis waarvan het betreffende besluit is genomen.	grond van die verordening afgehandeld worden tenzij de nieuwe verordening in het voordeel van de cliënt kan zijn. Verwijderd omdat lid 2 ook verwijderd is.	de huidige indicaties aan te kunnen passen?
--	--	---	---	--

Aan leden van de MAA
t.a.v de voorzitter

Uw brief van: N.v.t
Uw kenmerk: N.v.t
Bijlage(n): N.v.t

Ons kenmerk:
Contact:
Doorkiesnummer:
E-mailadres: albrandswaard.nl
Datum: 15 december 2025

Onderwerp: Reactie op gevraagd advies Verordening Wmo 2026

Geachte leden van de MAA,

Op 17 juni 2025 ontvingen wij uw advies bij de Verordening Wmo gemeente Albrandswaard 2026. Hartelijk dank voor het door u uitgebrachte advies. In deze brief reageren we op de adviezen.

Artikel 2. Melding

2. Het college stuurt een schriftelijke bevestiging van de melding en maakt zo spoedig mogelijk een afspraak voor een gesprek.

Advies: en maakt zo spoedig mogelijk, "doch uiterlijk binnen 10 werkdagen" toevoegen.

Reactie: Hoewel we streven naar een snelle afhandeling, is het in de praktijk niet altijd haalbaar om binnen tien werkdagen een gesprek te plannen. Daarom voegen wij deze termijn niet toe aan de verordening. Wel geldt dat de schriftelijke bevestiging van de melding binnen tien dagen wordt verzonden. Het gesprek zelf wordt binnen zes weken na de melding gevoerd, conform de wettelijke termijn voor het onderzoek.

Artikel 3. Cliëntondersteuning

Advies: "en zijn mantelzorger" vervangen door "en/of zijn belangenbehartiger" (of "vertegenwoordiger" wat meer in overeenstemming is met artikel 6, lid 2)).

Reactie: Wij kiezen ervoor om de term "mantelzorger" te behouden, omdat het juist gaat om situaties waarin geen formele belangenbehartiger aanwezig is. De ondersteuning richt zich op cliënten die alleen staan of samen met een mantelzorger onvoldoende kennis hebben om zelfstandig het proces te doorlopen.

Artikel 7 Artikel 7. Onderzoeksrapport

Lid 1: Advies: toevoegen "in begrijpelijke taal" (zie LIA 2024)

Reactie: Het gebruik van begrijpelijke taal (niveau B1) proberen wij standaard in onze communicatie op te nemen. Daarom nemen we deze toevoeging niet apart op in de verordening.

Stationstraat 4 - 3161 KP Rhoon - Postbus 1000 - 3160 GA Rhoon - T (010) 506 11 11 - E info@albrandswaard.nl

2. De cliënt tekent het onderzoeksrapport voor gezien of akkoord. De cliënt zorgt ervoor dat een getekend exemplaar, zo snel als mogelijk wordt teruggestuurd aan de contactpersoon met wie het gesprek is gevoerd.

Advies: zo snel mogelijk, "doch uiterlijk binnen 10 werkdagen" toevoegen.

Reactie: Wij nemen dit advies over. De bepaling wordt aangevuld met de termijn van uiterlijk tien werkdagen voor het retourneren van het ondertekende rapport.

Artikel 8 Advisering

Lid 2a: "iemand die niet _ nog geen voorziening heeft" waarschijnlijk ontbreekt hier het woordje "of?"

Reactie: Dank voor het signaleren. Deze ommissie is gecorrigeerd; het ontbrekende woord is toegevoegd.

Artikel 9. Aanvraag

1. Een aanvraag voor een maatwerkvoorziening kan pas worden gedaan nadat het onderzoek is uitgevoerd, tenzij het onderzoek niet binnen zes weken na de ontvangst van de melding is uitgevoerd.

Vraag: Wat gebeurt er als advies niet binnen 6 weken wordt uitgevoerd? Wat is dan het recht van de cliënt?

Reactie: Wanneer het onderzoek niet binnen zes weken is afgerond, wordt de cliënt hierover schriftelijk geïnformeerd via een opschortingsbrief waarin wordt uitgelegd waarom meer tijd nodig is. Gebeurt dit niet, dan kan de cliënt de gemeente in gebreke stellen conform de Algemene wet bestuursrecht. Deze procedure is opgenomen in de Beleidsregels 2026.

3. Een aanvraag wordt ingediend met een ondertekend onderzoeksrapport of een ingevuld aanvraagformulier.

Vraag: Het onderzoeksrapport of vragenformulier moeten deze op papier en/of digitaal aangeleverd worden?

Reactie: De aanvraag kan zowel op papier als digitaal worden ingediend.

Artikel 11. Criteria voor maatwerkvoorziening

2. Als een maatwerkvoorziening noodzakelijk is, verstrekt het college de goedkoopst adequaat compenserende voorziening.

Vraag: Als de cliënt een duurdere voorziening wil, kan deze persoon dan gebruik maken van een PGB zoals toegelicht bij artikelsgewijze toelichting artikel 11 lid 2?

Reactie: Ja, dit is mogelijk. Voorwaarde is dat de cliënt met het persoonsgebonden budget een adequate voorziening inkoopt die voldoet aan het opgestelde Plan van Aanpak.

Artikel 13 Aanvullende criteria voor begeleiding, OGGZ en (vervoer naar) dagbesteding

3. De cliënt moet zelf zorgen voor vervoer naar de dagbesteding. Bijvoorbeeld via eigen vervoer, openbaar vervoer, netwerk of vrijwilligers. Als dit echt niet lukt en de cliënt kan aantonen om op eigen gelegenheid de dagbestedingslocatie niet te kunnen bereiken, kan de cliënt in aanmerking komen voor vervoer naar de dichtstbijzijnde dagbestedingslocatie.

Advies: Toevoegen het woord dichtstbijzijnde "passende" dagbesteding.

Reactie: Dit advies is overgenomen. De term "passende" is toegevoegd aan de tekst.

Artikel 23 Aanvullende criteria woonvoorzieningen en woningaanpassingen

Vraag: Wordt er rekening gehouden met de mogelijkheid dat voorzieningen voor de cliënt alleen in zijn woning worden toegepast wanneer hij of zij geheel of gedeeltelijk afhankelijk is van zijn of haar lokale sociale netwerk? M.a.w. dat verhuizing geen gewenste optie is?

Reactie: Bij het zoeken naar een passende woning wordt primair gekeken binnen de eigen gemeente of op redelijke afstand daarbuiten. Als een passende woning niet beschikbaar is, kan besloten worden tot aanpassing van de huidige woning.

Artikel 24. Aanvullende criteria vervoersvoorzieningen

2. Bij vervoersvoorzieningen geldt het primaat van het collectief vervoer of het gebruik maken van een deelscootmobiel via de scootmobielpool.

Advies: Vervang het woord *primaat* door een andere woord omdat dit geen gebruikelijk term is.

Reactie: De term "primaat" is een gangbare term binnen het Wmo-domein. Om de leesbaarheid te verbeteren, hebben we een voetnoot toegevoegd met uitleg.

Voeg bij gebruik maken van: "scootmobiel" toe. In veel gevallen zal het niet mogelijk zijn om gebruik te maken van een deelscootmobiel.

Reactie: In dit artikel gaat het om voorzieningen die als voorliggend worden beschouwd ten opzichte van een scootmobiel. Daarom wordt de scootmobiel hier niet genoemd.

4 c. Als de cliënt naast de taxipas voor collectief vervoer ook gebruik kan maken van een hulpmiddel of vervoersmiddel om korte tot middellange afstanden te overbruggen ten behoeve van de verplaatsingen in de directe woon- en leefomgeving, wordt cliënt in staat gesteld om maximaal 1000 km te reizen met de taxipas.

Vraag: Er wordt in het stuk wel gesproken over *regiotaxi*, maar hoe krijgt de cliënt een vervoerspas voor Valys?

Reactie: Een Valys-pas kan digitaal worden aangevraagd via de website van Valys: www.passenaanvraag.nl.

6.e Er moet een brandveilige en afgesloten stallingsruimte, voorzien van een geaard stopcontact van 220 volt aanwezig zijn of gecreëerd kunnen worden

Vraag: Wat zijn de criteria voor brandveilig?

Reactie: De criteria voor brandveiligheid volgen uit het Besluit bouwwerken leefomgeving (vanaf 1 januari 2024). Verdere uitleg is te vinden op de website van het Nederlands Instituut Publieke Veiligheid (www.nipv.nl).

Artikel 25. Aanvullende criteria rolstoelen

1. Voor verstrekking van een rolstoelvoorziening geldt dat voor een eenvoudige transportrolstoel gebruik gemaakt kan worden van een deelrolstoel via een rolstoelpool indien aanwezig.

Advies: Voeg het woord rolstoel toe. In veel gevallen is een deelrolstoel niet mogelijk.

Reactie: Zie eerder Reactie bij de scootmobiel; ook hier gaat het om een voorliggende voorziening. De individuele voorziening blijft beschikbaar als de deelvoorziening niet passend is.

Artikel 27. Weigeringsgronden

1.f. als de cliënt een indicatie heeft voor zorg met verblijf op grond van de Wet langdurige zorg (Wlz) of er redenen zijn om aan te nemen dat de cliënt daarvoor in aanmerking komt, maar weigert mee te werken aan het verkrijgen van een besluit hierover, tenzij artikel 8.6a van de wet van toepassing is;

Vraag: Kan dit artikel toegelicht worden?

Reactie: Een toelichting is toegevoegd aan de artikelsgewijze toelichting te weten:
"Wanneer er reden is om aan te nemen dat cliënt in aanmerking kan komen voor een Wlz-indicatie, zal de cliënt deze aanvraag eerst in moeten dienen bij het ClZ voordat de cliënt in aanmerking kan komen voor een Wmo maatwerkvoorziening. Wanneer de Wlz-indicatie is afgewezen of beëindigd en de cliënt dit aan kan tonen of toestemming geeft deze informatie bij het ClZ op te vragen, kan er alsnog een beoordeling voor een Wmo-maatwerkvoorziening plaatsvinden."

Artikel 31. Hoogte pgb

2. Bij het vaststellen van de hoogte van het pgb voor dienstverlening wordt onderscheid gemaakt tussen het tarief voor formele en informele hulp:

- a. Het pgb voor formele hulpverleners, zoals bedoeld in artikel 30 lid 2, wordt gebaseerd op het tarief van de door cliënt gecontracteerde zorgaanbieder, maar maximaal op 90% van het uurtarief van de goedkoopst compenserende voorziening in natura.
- b. Het pgb voor informele hulp, zoals bedoeld in artikel 30 lid 3, wordt vastgesteld op het hoogste uurtarief voor vergelijkbare hulp volgens de van toepassing zijnde cao. Dit bedrag wordt aangevuld met vakantiebijslag en verlofuren.

Vraag: Bij artikelsgewijze toelichting artikel 30 en 31 (blz. 10 en 11) staan diverse wijzigingen o.a. dat de regeling dienstverlening aan huis per 1-1-2026 wordt afgeschaft en andere berekeningen voor uurloon formele en informele hulp. Is het mogelijk aan de hand van een voorbeeld aan te geven wat er verandert?

Reactie: Voorheen werd bij informele hulp uitgegaan van 90% van het ZIN-tarief. Het pgb voor informele hulp, zoals bedoeld in artikel 30 lid 3, wordt nu vastgesteld op het per uur geldende wettelijk minimumloon voor een werknemer van 21 jaar of ouder als bedoeld in de Wet minimumloon en minimumvakantiebijslag (Wml), zoals dit van tijd tot tijd geldt. Dit bedrag wordt aangevuld met vakantiebijslag en verlofuren.

8. Het toegekende pgb tarief blijft gedurende de looptijd van de toekenning van het pgb hetzelfde.

Vraag: Wat is de looptijd van een toekenning? Moet het niet automatisch jaarlijks geïndexeerd worden net zoals bijv. bijstand, AOW enz.?

Reactie: De looptijd en eventuele indexatie van een pgb worden per cliënt bepaald, afhankelijk van de situatie. De jaarlijkse indexatie betreft een beperkt bedrag, terwijl een aanpassing administratieve lasten met zich meebrengt voor zowel cliënt als gemeente. Om die reden is gekozen voor een vaste looptijd. Dit is maatwerk.

Artikel 33. Eigen bijdrage voor maatwerkvoorzieningen, persoonsgebonden budget en sommige algemene voorzieningen

5. De kostprijs van een voorziening wordt als volgt bepaald:

- a. voor maatwerkvoorziening of bij verordening aangewezen algemene voorziening wordt de kostprijs bepaald door een aanbesteding. Of na consultatie in de markt of na overleg met de aanbieder;

Commentaar J: Zoals aangegeven vanmorgen worden deze artikelen niet meer opgenomen in de verordening en worden deze verplaatst naar de beleidsregels. Uw advies gaat niet verloren. Ook al worden deze artikelen niet opgenomen in de verordening maar in de beleidsregels, zullen zij, voor zover wij het daarmee eens zijn, in de beleidsregels worden verwerkt

Commentaar J: Deze bepaling is dus recentelijk aangepast.

- b. voor een maatwerkvoorziening in de vorm van een hulpmiddel of woningaanpassing wordt tevens bepaald door de wijze van beschikbaarstelling van de voorziening;
- c. voor een pgb is dit gelijk aan de hoogte van het toegekende pgb.

Vraag: Wat is de eigen bijdrage bij punt 5? Hoe wordt deze berekend?

Reactie: De eigen bijdrage wordt berekend door het CAK. In 2025 bedraagt deze € 21,60 per maand. In de toekomst wordt verwacht dat het CAK een inkomensafhankelijke bijdrage gaat hanteren.

Artikel 35, lid 1 e:

Advies: om onduidelijkheid te vermijden over wat “kwetsbare cliënten” zijn: het woord “kwetsbare” verwijderen.

Reactie: Dit advies is overgenomen. De term “passende” is toegevoegd aan de tekst.

Artikel 43. Burger- en cliëntenparticipatie

Over dit artikel willen we voordat we advies geven een breder overleg, omdat ons inziens je bij burger en cliëntenparticipatie niet alleen over de MAA kan spreken.

Reactie: Uw aanname is correct. De adviesraad kan ook bestaan uit andere vormen van participatie, zoals een burgerpanel of sportraad. De MAA is echter de enige formele adviesraad voor de Wmo.

Artikel 48, lid

Opmerking: “en werkt terug tot en met 1 januari 2026” dient aangepast te worden als de inwerkingtreding voor 1 januari 2026 gerealiseerd wordt.

Reactie: De tekst is aangepast om aan te sluiten bij de daadwerkelijke inwerkingtredingsdatum.

Verwachtende u hiermee voldoende te hebben geïnformeerd.

Hoogachtend,
Het college van burgemeester en wethouders van Albrandswaard,

De secretaris,

de burgemeester,

mr. drs. Florus van der Linden

drs. Cees Pille

Toelichting grondslagen

In dit document kunt u secties vinden die onleesbaar zijn gemaakt. Deze informatie is achterwege gelaten op basis van de Wet open overheid (Woo). De letter die hierbij is vermeld correspondeert met de bijbehorende grondslag in onderstaand overzicht.

J Art. 5.1 lid 2 sub e

Het belang van de openbaarmaking van deze informatie weegt niet op tegen het belang van de eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer van betrokkenen